

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

IDÉEN

Ur innehållet:

ATT VARA OCH UPPFOSTRA
"ENDA BARNET"

Annie Åkerhielm, Gurlu Hertz-
man-Ericson, Rosa Fitinghoff
och Ellen Rydelius uttala sig
i ett intressant ämne.

HUR ORDNA ETT EGET HEM?

HENNES SISTA UNGDOMSDRÖM
Av fil. mag. Paul Fröberg.

VÅRVINTER.
Veckans novell av Astrid Vöring.

FÖRSTA
VÅRPROMENADEN

K R Ö N I K A

OM EN UNG MANS OPTIMISM, OM VÅR SOLS BRIST PÅ AMBITION M. M.

— SÅ ROLIGT ATT SE JUSTIFIERADET! Jag trodde knappast justitierådet intresserade sig för konst. Vad tycker justitierådet om tavlorna?

— Man ser mer på publiken än på tavlorna, bästa generalkonsulinnan! Kom generalkonsulinnan just nu eller har generalkonsulinnan varit här länge?

Och med ett sådant språk begärs det att man skall vara angenäm, sällskaplig, ja, spirituell!

— Vad den hatten klär damen! Om damen tar spegeln, kan damen se själv.

Och med det språket, begärs det, att människor i tjänsteställning skall kunna tala till dem de betjäna. Det begärs att man ska kunna göra affärer på ett sånt språk!

— Tillåter damen att jag röker?

— Så gärna, om min herre vill vara god och öppna fönstret.

Och med ett så'n't språk anses det att man skall kunna tala till främmande utan att först presentera sig!

När ett språksaknar tilltalsord är det klart, att eftersom språket är vår andes stämma i världen, det är meningen att vi skola vara stumma. Eller hålla monologer eller anföranden i riksdagen, eventuellt Folkets hus. Men vi ska icke konversera.

Det ska vara mycket unga, av livet obrutna människor, som kan tro motsatsen.

Det har just varit diskussion på Högskolan utgående på att speciellt (?) de studerande vid Stockholms Högskola sakna sinne för kamratligt umgänge. Var och en lär sitta i »spendid isolation».

Lyckligtvis, tycker jag. Ty vore det inte mer än illa om dessa ungdomar, som tack vare livets i ungdomen okomplicerthet, kunna reda sig med ett kandidaten över lag, lärde sig umgås otvunget och sedan förde med sig slika frivola och osvenska umgångesformer ut i livet? Ut i livets allvar, där kandidaterna förvandlats till kontraktsprostar, överbibliotekarier eller andre sekreterare i utrikesdepartementet!

Nej, goda kandidaten, vad han hette för nån'ting, inrikta sin unga vilja på, att skapa människorna ett tilltalsord! (Det vi ha är ju anstötligt. Åtminstone brukat nedifrån uppåt.) Se'n kan vi kanske börja umgås med varandra utan stelhet. Jag tror det inte, men det är möjligt.

Kanske vi då också kunde aptera den utländska seden att opresenterade tilltala okända, utan att resultatet bleve det kända:

— Kan frun säga mig om detta är Gustav Adolfs torg?

— Jag är friherrinnan Sköldpaddsskal och jag vet ingenting.

Ack, mitt svenska språk! »Bokförläggaren har en fläck på sin rock», handlar icke som i alla andra språk om en omtalad person, utan — oj, — om en tilltalad!

Det är inte underligt att diskussionen på Högskolan slutade i tillsättandet av en kommitté. Det är sannerligen det minsta som behövs!

*

Vi äro alla som små stygga barn, de där äta sig sjuka på klubbor och kokarameller, nekande att hålla måtta.

Är det någonting som i sig självt är gott och bra, det må vara restaurangdans, korta kjolar eller konstgjort solljus, så måste man gå till överdrift.

Snart kan man inte få den enklaste biffstek utan jazzsprattel, kjolorna bli korta, kortare, kortast oberoende av benens form och silkesstrumpornas kvalité och det konstgjorda solljuset, som är så bra för rachitis och tuberkulos, måste nu vara bra för allting.

Kvartslampor och speciellt sammansatt fönsterglas är sista skriket. Lamporna säljas helt plötsligt i massor som universalmedel och i England har man i en skola konstaterat att barn i klasser med de nya fönstren frodats i nästan oroväckande grad.

En massa läkare här hemma ha uttalat sig om saken. De flesta varna, säkerligen med all rätt, för överskattning av de ultravioletta strålarna.

En säger, på tal om fönstren, att då endast direkt bestrålning på nakna kroppar har någon verkan så måste erfarenheten från England bero på suggestion.

En liten anmärkning: är det inte skillnad på luften i ett norr-rum och ett rum åt söder, även om man inte alls går naken i dem? Frodas inte varje barn bättre i ett rum med sol i, än i ett sol-löst, även om det inte sitter mitt i solstrimman?

Är det inte också ett faktum, av läkare bestyrkt, att solljus är bra för många slag av klenhet? Är det inte ävenledes ett faktum att människor, enkannerligen barn, tackla av under våra långa mörka vintermånader? När nu solen visar så litet ambition här upp på våra breddgrader, att hon allt som oftast strejkar, så synes det en lekman att konstgjort solljus skulle ha sin mission. Liksom att det skulle vara bra, om fönsterna släppte igenom så många av de livgivande strålarna som möjligt.

Djur och växter må ju underbart av litet extra bestrålning. Kunde man inte tänka sig en stunds lek av nakna barn med briller på näsan i artificiell sol varje dag i våra skolor?

Mindre trötthet, mindre håglöshet kanske bleve resultatet. Förresten, resulterar det bara i att var fjärde unge går ut i livet piggare och mindre mottaglig för förkylningssjukdomar, så tycker jag inte lampinstalleringen varit förgäves.

Kanske också utgifterna för konstgjord sol i våra skolor inbesparade en del utgifter för sanatorievård längre fram!

*

Det är synd, när en kår är så på det hela taget utmärkt som vår läkarkår, att sådana saker skall inträffa, som den upprörande händelsen med det lilla barnet, som avvisades från två sjukhus för att sedan dö på det tredje.

Man talar om omänsklighet, byråkrati. Kvacksalvarna gnugga händerna.

Man tänker på de arma föräldrarna, som irrade omkring med sitt dödssjuka barn utan att få hjälp. Hårdhärtat avvisade, därför att barnet ej var skrivet i Stockholm.

Nu var det nog inte alldeles så. Specialisten på det första sjukhuset var bortrest, läkaren på Sabbatsberg var upptagen av en livsviktig operation. Barnet måste skickas vidare.

Det säges, att det antagligen dött redan om det opererats på det första sjukhuset.

Antag att allt detta är riktigt. Vad visar det. Att där måste på sjukhusen finnas fler läkare. Kapabla att ta hand om de svåraste fall. Om den lille patienten varit skriven i Stockholm och behövt omedelbar operation, hur hade saken ställt sig då?

Specialisten på det första sjukhuset hade väl fortfarande varit frånvarande, läkaren på Sabbatsberg hade allttjämt hållit på med en operation som icke kunde avbrytas.

Man hade fått skicka den i Stockholm skrivna, dödssjuka patienten till nästa sjukhus. Men om läkaren där också varit upptagen eller bortrest?

Det stackars lilla barnets sorgliga öde, synes mig visa, att det är för få läkare på våra sjukhus. Det talas om läkareöverskott ut i landet. Varför inte binda flera vid de stora sjukhusen? Så det aldrig mer behöver ske, att en svårt sjuk patient skickas från sjukhus till sjukhus utan att få hjälp.

Ty icke kunde väl det faktum att barnet icke var skrivet i Stockholms stad spela någon avgörande roll? Det nekar jag att tro.

*

Det är mycket jag inte vill vara här i världen. Inte ville jag vara abiturient i årets fysikskrivning, inte ville jag vara chef för Dramaten, inte ville jag vara kungen i Italien, och allra minst ville jag vara Harry Persson.

För att se stirra mot mig i jättebokstaver på löpsedlarna Kan H. P. återfå sin gamla form? En taktlös och ofin fråga redan helt privatim, dubbelt sårande så där utskriad i alla gathörn.

Blivande publikgunstling är ett fint yrke. F. d. är intet nöje. Det är värre än att vara det, fast också detta är ingen sinekur.

Folket står som en skara vildar kring sin avgud, med blommor i ena nypan och stenar i den andra. Vacklar han det allra minsta, ge de honom en spark så han trillar ned från piedestalen, varefter de fort stena honom.

Ena minuten folkets idol. Tio ronder senare debatteras det offentligt om man någonsin mer skall få någon form alls!

Vagabonde

Både kameran
och filmen
bör vara
av märket

KODAK
EASTMAN KODAK COMP.

Alla fotografiska artiklar,
framkallning & kopiering genom
HASSELBLADS FOTOGR. A.-B.
Göteborg - Malmö - Stockholm

HELA TRÄDGÅRDEN I FÖNSTRET

VARFÖR FÖRSVINNA BLOMMORNA I HEMMEN?

Ett vackert komponerat blomsterfönster hos prof. Jacobæus.

TÄNK, ATT DET FINNS MÄNNISKOR, som dikta vårdikter, utan att någonsin hålla i en penna. De dikta också om hösten och julen och en verklig högsång mitt i sommaren. Men allra ljuvligast är deras poesi i den tidiga våren med de första dröjande skymningarna och de tidiga soliga morgnarna. Då äro nämligen deras fönsterträdgårdar som vackrast. De börja att skicka ut sina första blommor, liksom tvekande, när man så länge och tåligt väntat på dem. I en stor stad med kringflyttande befolkning som Stockholm är det inte så gott om dessa blomsterälskare, som förkroppsliga poesi i sina fönsterträdgårdar. Vi ha uppsökt ett par av de trognaste dyrkarna av gudinnan Flora.

I professor C. Jacobæus väntrum bli patienterna glada och lugna strax de komma inom dörren. Professorkan Jacobæus blommor hälsar dem välkomna och det är en varm och innerlig hälsning. Professorkan får ofta höra hur underbara hennes fönsterväxter äro. Hon får säkert också er fara, att de beundras. Alla sanna blomsterälskare måste nämligen antingen få sticklingar till skänks — eller allra helst stjäla dem. Ingenting bådär så gott att växten skall trivas som att sticklingen är ett sådant där — hittebarn. Professorkan har själv fått små skott från olika håll av bekanta, och det är nästan utan undantag allmänt förekommande fönsterväxter man ser hos henne. Men de bilda ett konstnärligt helt, inkomponerade i fönstret och de blomstra och trivas som endast högt älskade och vårdade krukväxter förmå.

Genom vilken trollformel har profes-

VAD DET BLIR AV BLOMSTERBARNEN NÄR MAN PYSSLAR OM DEM.

Fönsterträdgårdar äro inte så vanliga nu som förr, i synnerhet inte i storstäderna. Men de förekomma ibland även där och äro föremål för stor omvårdnad, såsom skildras här nedan till blomstervännerns upplysning och kunskap.

sorskan fått en geranium av den sort, som brukar vara inhytt i torpstugornas anjovisburk att se intressant och smäktande ut som en verkligt förnäm krukväxt? Eller hur kan den lilla lyckoklövern få något så förnöjt i sin uppsyn som om dess skära små klockor verkligen hade makt att ringa in lyckan? Eller rosen i sin kruka på golvet, en milt rosa Tausendschön, få en eterisk skönhet som om den blommade i paradiska nejder?

— Det är inte alls några trollkonster, svarar professorkan Jacobæus, bara en oavlättlig omvårdnad, en ständig omtanke och kärlek, ett oavlättligt studium av vad varje växt behöver. Det lär man sig snart. Somliga skola sänkas ned i vatten över natten, strilas måste de alla, den yttersta renlighet och frihet från varje dammkorn är ett oeftergivligt villkor för att de skola trivas. Jag flyttar aldrig mina växter ut till landet, utan har alltid någon som ser om dem om somrarna och så kommer jag in och ser över dem en gång i veckan. Den här heter Cissus, den har jag haft i fyra år, här är en Lysimachia, som har gula små blommor alldeles som den vilda och ett så fint grönt bladverk. Några ovanligare växter har jag aldrig lagt an på.

Doktorinnan Emmy Arvedson med sin underbara julkaktus, som nu börjar blomma.

I salongen hos prof. Jacobæus, i mitten japansk jasmin och en Cissus till höger.

I salongen förekommer en japansk jasmin, som fyller hela rummet med doft i sin blomningstid, en gloxinia och en nätt liten blå campanula bland de andra.

Om professorkan Jacobæus inte vill flytta sina växter, så är doktorinnan Emmy Arvedson, också en av våra blomsterälskare, av alldeles motsatt åsikt. Hon sätter ner sina kaktéer i spjällårar, ger dem en skyddad plats på mellandäck och så får de sitt sommarnöje, då den tiden kommer på en skuggrik plats intill sommarvillans vägg.

Doktorinnan Arvedson har säkert den vackraste julkaktus, som finns i Stockholm. Och en annan kaktussort, Kaiserin Auguste med blekt rosa blommor förekommer i flera exemplar. Ett av dessa har blommat i tjugu år med omkring 200 blommor om året i två perioder — men just nu tager sig denna Kaiserin Auguste en vilotid.

— Hur man bär sig åt för att få vackra krukväxter? Mycket enkelt är det, svarar doktorinnan Arvedson. Jag skulle vilja säga: det går med riklig vattning och plantagén-gödning då och då. Men kärlek till blommor måste man ha. Jag har aldrig kunnat avvinna de riktiga ökenkaktéerna något intresse, har i stället koncentrerat det på phyllocactus och nog vet jag, att de bli gula och fula, om man låter dem stå direkt i solen, om man spar på vatten och gödning. Folk tycks tro, att eftersom kaktus är en ökenväxt, tycker den om torka och hetta. Men inte mina kaktéer åtminstone, det kan jag intyga och de med. Jag ser ibland gulnade, slokande blad på andras kaktéer, och då förstår jag, att de stått i ett söderfönster tätt inmill rutan och fått mycket litet vatten.

ETH. K.

Endast Västkustkoljan

ger den läckraste fiskfärsen =

Fås i alla välsorterade livsmedelsaffärer.

Sjökungen's

Gammalt blir nytt
om man färgar med

FENIX
HEMFÄRGER
I TABLETTER

A T T V A R A O C H

B L I E N D A B A R N E N B O R T S K Ä M D A ,

F Y R A F Ö R F A T T A R I N N O R M E D

Rosa Fitinghoff som barn med sin mor, författarinnan Laura Fitinghoff.

— TILL ATTYTTRA MIG OM DET uppgivna ämnet bör jag väl anses kvalificerad, då jag både har och har varit ett »enda barn», svarar författarinnan Annie Åkerhielm. I mina äldsta minnen är nämligen min enda syster redan vuxen, så att både hon och jag på sätt och vis i tur och ordning voro »enda barnet».

Att börja med kan min övertygelse uttalas, att ett eller ett par barn till alls icke innebär den fördubbling eller tredubbling i besvär man skulle vara böjd att antaga. Syskon roa varandra nämligen, uppfostra varandra och taga till en viss grad vård om varandra. Allt detta måste det enda barnets mamma ersätta, åtminstone om hon ej har råd att hålla särskild barnflicka, och hon kan det aldrig fullständigt. Hon kan leka med barnet, och detta tar mycken tid. Det finnes initiativfattiga barn som behöva sysselsättas, och initiativrika barn som sysselsätta sig själva, men dessa behöva övervakas så att de ej göra odygd, och båda delarna tar tid. Mamma leker emellertid inte på samma sätt som barn leka med varandra. Den vuxne leker för att roa barnet, följer dess smak, ger ständigt efter. Mamman gör väl i att vara litet självisk i leken, hålla på sin rätt, säga: nu är det min tur. Men den »tilltufsning» som barn ge varandra, och som är så nyttig, emedan den bereder på livets gång, den kan hon ändå inte ge. Ensamma barn som äro vana att leka med vuxna finna ofta intet nöje i lek med andra barn, då tillfälle därtill beredes dem, emedan de äro vana att alltid få sin vilja fram, att själv välja lek och ordna den efter sitt huvud. Om barnet säger: jag vill leka bod, svarar mamman icke: nej, jag vill leka skola. Det gör så gott att den lilla själviskheten får bryta sig mot andras själviskhet, och att så ej sker är en av det ensamma barnets största faror. Ty detta som annat är svårare att lära längre fram i livet

»Enda barnet» — säkert är detta ett problem för många uppfostrare. Idun har därför velat ta upp detta intressanta ämne till behandling och då i första rummet vänt sig till några kända författarinnor, av vilka ett par själva äro enda barn och andra mödrar till enda barnet och alltså ha erfarenhet i ämnet. De utveckla sina synpunkter i tänkvärda ord, som säkert skola läsas med begärlighet. I ett kommande n:r skola vi höra vad några pedagoger, lärare och andra målsmän säga i saken. Så överlämna vi ordet åt artikelförfattarna.

och lättare om det från början är en självfallen sak.

Så är det det fysiska bortklemmandet, och även det är en fara. Det enda barnet är så dyrbart, och ofta nog äro dess föräldrar något till åren och ha icke längre ungdomens friska vågsamhet. Den unga modern säger: Asch, varför skulle han förkyla sig? och den något äldre säger: Tänk nu om han förkyler sig! Hon bör nog, inom förnuftiga gränser förstås, behärska den tanken, bita ihop tänderna och låta pojken springa utan galoscher och ytterrock, när andra pojkar göra detsamma. Hon bör betvinga sin oro, när han är ute i båt eller på bergklättring eller annan farlighet, och inte telefonera i alla väderstreck och fråga om han är död, ifall han skulle dröja något längre än beräknat. Hon bör, så vida han inte svikit något bestämt löfte att vara hemma vid viss tid — och sådana löften böra avfordras med mycken moderation — visa ett glatt ansikte och välkomna honom med lugn stämma. Han har ju inte gjort annat än vad som är naturligt och möjligt för hans ålder; varför skulle han lida för hennes ensamma timmars ångest?

I de flesta fall har modern i allt sådant ett gott stöd i fadern, om hon bara vill taga emot det. Han har själv varit pojke och vet att det oftast inte är så farligt som hon tror. (Naturligtvis finns det någon gång även pjoskiga pappor. Jag har hört talas om en gammal pappa som egenhändigt band klutar om alla bordsben, för att telningen inte skulle stöta sig mot dem när han började gå.)

Och framför allt skall man inte låta skrämman sig och tro att det är en så förtvivlad casus att ha ett enda barn. Det blir folk även av sådana, om de än ha några svårigheter att övervinna som andra inte ha. Med naturnödvändighet bli de en smula »lillgamlas», begagna vuxna medmänniskors uttryck, intressera sig för en hel del saker som vanligen ligga över barnets sfär. De få lätt inblick i familjehemligheter och en kritisk upp-

fattning av vänner och anförvanter, ty nutidens trånga bostäder tillåta icke att hålla barnen utanför saker och ting så som skedde på de stora våningarnas och de isolerade barnkamrarnes tid. De enda barnen känna sig av alla dessa orsaker visare och äldre än sina jämnåriga, och dessa finna dem till gengäld vara små pekoral och göra narr av dem, varför det ofta händer att de till en tid bli rent av skygga för andra barn. Men allt sådant går över med åren; lillgammalhet växer man i, om man i övrigt är en någorlunda normal natur. Uppfostrans slutmål är ju icke att åstadkomma ideala barn, utan människor som så vitt möjligt närma sig det ideal man uppställt för sig, vilket det nu är. Naturligtvis sätter »endabarnskapet» vissa märken i själen, som måste bäras för livet, det göra de tidiga förhållandena alltid. En bär märken av att ha varit en alltför tidigt anlitad »mors hjälpredda», en annan av att ha varit en för länge omyndighållen yngsta, en tredje av att ha varit styvbarnet i syskonkretsen. Det kan icke hjälpas. Vi måste gå genom livet med de små ärr det icke underlåter att efterlämna: sker det icke nu så sker det framdeles, som Hamlet säger.

Man är hela livet ett barn.

Författarinnan Rosa Fitinghoff är författarinnan Laura Fitinghoffs enda barn och ägnar sin mor följande vackra rader:

— På Iduns förfrågan om hur det är att »vara enda barnet» vågar jag ej svara annat än ytterst personligt.

Fru Ellen Rydelius, själv enda barnet med sin enda dotter Maria Wägner.

**EKSTRÖMS
JÄSTMJÖL**

ALLA SOM BAKA HEMMA
Inse värdet av Ekströms Jästmjöl. Ju bättre brödet har jäst i ugnen, desto bättre, mera välsmakande och lättsmält blir det. Använd därför alltid Ekströms Jästmjöl.
— Cream-Phosphatpulveret med den underbara jäskraften.

UPPFOSTRA ENDA BARNET

EGOISTISKA, BLYGA I SIN ENSAMHET MED DE VUXNA?

ERFARENHET I ÄMNET UTTALA SIG FÖR IDUN

Att vara enda barnet medför ansvar! Men giver också ett samförstånd, en kärlek utan all gräns emellan mor och barn.

»Enda barnet» blir redan som liten sin mors förtrogna. Hennes lilla barnasinne växer hastigt, kanske ibland allt för hastigt, till en stors, med dess mången gång mörka syn på livet men också fördjupning och omtanke om andra. Men kanske just därför att »enda barnet» under barnåren bar en fullvuxens själ under sitt skröpliga barnhölje så behåller hon i gengäld ett barnligt att växa upp på landet.

»Enda barnet» har sällan en »bästa vän», ty det är modern som ersätter vännen. Modern och djuren ifall barnet är nog lycklig att växa upp på landet.

»Enda barnet» lär sig att i ensamheten förstå djur och natur på ett underligt förtroget sätt. Det lär sig att förstå deras tysta, men så talande språk, att finna glädje där andra barn, vana vid syskon, skulle vantrivas och »ledas ihjäl». Men ack, enda barnet blir inte likt andra, det blir blygt för jämnåriga, kanske den tafatta blygheten till det yttre växer bort med tiden, men till sitt inre är och förblir enda barnet evigt blygt fast främlingar ja t. o. m. närstående ej kunna förstå detta. Men kanske djupaste orsaken till detta är den, att hon livet igenom bär på känslan av att bara vara ett barn, ty »enda barnet» kan aldrig glömma sin ringhet, sin obetydlighet ty hon har lärt sig att älska, beundra och se upp till sin mor. Modern vars enda barn hon var!

Mor och dotter som äro kamrater.

Författarinnan till Rom och Paris på 8 dagar, fru Ellen Rydellius-Wägner, är enda barn och har ett enda barn och kan göra jämförelser mellan förr och nu:

— Att vara enda barnet har som så mycket annat här i världen minst två sidor: man kan t. ex. bli för ensam eller för bortskämd. För egen del tycks jag tämligen lyckligt ha klarat mig förbi båda dessa faror, då jag växte upp som enda barn i ett köpmanshem i Norrköping. Ensamheten tryckte mig aldrig, fast jag ej var så mycket tillsammans med jämnåriga som mina skolkamrater: böckerna fyllde min tillvaro, omväxlande med spratt och upptåg i hemmet.

Något bortskämd blev jag säkert under min lyckliga barndom men enligt omgivningens utlåtande »bet det inte på mig». Kanske betydde detta något dunkla uttryck, att fast jag tyckte om vackra kläder och var glad över min kamera, cykel o. d., så var mitt huvudintresse studierna, och då jag fick följa min håg i det fallet, kom bortskämtheten att hålla sig utmed ganska förnuftiga linjer. Och respekten för föräldramyndigheten — som bestämt var större hos oss än i den nya generationen! — gjorde att jag ända till 18 års ålder utan muck gick till sängs i vardagslag klockan 9!

Min dotter, Ria Wägner, 13 år, som också är enda barnet, har, intervjuad av sin mor, förklarar att hon är absolut nöjd

med barnantalet i familjen och inte känt saknaden av syskon. Jag misstänker, att hon huvudsakligen ser saken ur rationell synpunkt och tänker så här: — Då fick jag bara halva chokladpåsar, fick inte gå på bio så ofta, då hade jag inte fått resa utomlands med mor och gå i skola i Rom och åka på överplats i sovvagn, som är så smaskigt. Men jag, som vill försöka att göra en så bra människa som möjligt av denna vitala backfisch — som jag i dagligt tal kallar »mina sex barn» — undrar ibland: Skulle min flicka vara mindre egoistisk, mer hänsynsfull, mer behärskad, om hon haft syskon? Jag är inte säker på det, jag har inte märkt, att syskonkretsar i regel äro påfallande utmärkta karaktärer och »enda barn» avskräckande exempel på dålig uppfostran. Om egoism, brist på behärskning, maktlystnad äro de fel, som hota det ensamma barnet, så finns det väl andra — avund, trätgirighet, feighet, — som kunna ligga på lur i en syskonkrets, och det kan väl finnas ensamma, oförstådda barn och bortskämda barn i en stor rad av syskon. Livet är rikt och oändligt varierande och kan ej pressas in under snäva regler. Vi få göra vårt bästa i varje särskilt fall, bland olika svårigheter.

Friherrinnan Annie Akerhielm med sin son som liten, enda barnet.

Fru Gurli Hertzman-Ericson med sin sonson, som är enda barnet.

Det lär vara rätt vanligt att ensamma barn skaffa sig fantasisyskon. Det gjorde även min dotter i fyraårsåldern. Plötsligt hörde jag henne föra långa fingerade telefonsamtal med »syskonen» Ingeborg, Ebon och två »brorar», som sedan »dödde», hon beskrev för mig hur Ebon var klädd, vad de lekte, neg och bad dem sitta ned etc. Så småningom försvunno dessa uppdikta familjemedlemmar, och Ria nöjer sig nu med sin mor, som hon behandlar med den systerliga och kamratliga förtrolighet och lätt beskyddande ton, som tycks vara den nya generationens attityd mot föräldrar — såvida det inte är — enda barnets bortskämthet...

Pjöska inte med enda barnet!

Författarinnan fru Gurli Hertzman-Ericson har i sin senaste roman just intresserat sig för och behandlat ämnet: enda barnet, och hennes ord har därför sitt stora intresse:

— För att kunna bedöma nyttan eller skadan av att ett barn växer upp ensamt, borde man ha en mycket stor erfarenhet och ett rikhaltigt material till sitt förfogande. Nu döma de flesta efter det lilla begränsade område som blivit dem tillmätt i deras egenskap av mödrar och uppfostrare, men barn äro gudskelov så skiftande, och därför även så fångslande till karaktär och anlag, att vad som kan visa sig fördelaktigt för den ene, kan vara till skada för den andre. Det är uppfostrarens uppgift att liksom trädgårdsmästaren ansa och stödja den unga plantan, men icke hindra dess fria växt.

(Forts. sid. 438.)

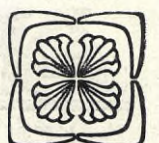
CAP
Turbanpraliner

Utan fördyrande omslag,
med de läckraste fyllningar.

i originalaskar à

kronor 7,- 1 kg. kronor 3,50 ½ kg. kronor 1,85 ¼ kg.

N Ä R H I N B L I R G A M M A L

»VANVÖRDIGA» REFLEKTIONER MED ANLEDNING AV FAUST. AV VERA v. KRÆMER.

DET GÅR TVÅ STRÖMNINGAR GENOM min varelse, säger Faust, en som drar mig mot högre ting och en som vill leva livet.

Ännu när han ser ut som Moses, en mycket vacker Moses från något gammalt kopparstick med böljande skägg och tjocka svarta ögonbryn, som vittna om kraft, vill han leva livet. Han får det till slut. Och han begagnar då livet på ett så föga, får man använda ordet gentlemannamässigt sett, att man pro primo sitter häpen och pro secundo förlorar allt intresse för honom. Intresset går sedan till Margareta, som ger oss en bild av hur barbarisk den syn på modern med barnet varit, som vi nu skola börja komma ifrån. Faust som barnafader är en ännu ömkligare syn än Faust som äventyrssökande ung man. Han blir för oss som urtypen för alla hållningslösa karlar, som i senare årtionden svurit sig fria.

Så krasst såg man på Fausttablåerna på Dramaten helt nyss, jag undrar om inte en stor del av den f. ö. mycket vithåriga publiken kände ungefär detsamma?

Det är liksom inte vackert att vilja vara med i svängen till sitt sista andetag. Och

till på köpet vara med på det synnerligen enkla vis, som Faust är så ivrig på inför Mefistofeles med all rätt trötta förakt. Det är svårt, omöjligt för en skådespelare att få oss att se skönheten i den scen, där Faust sitter och håller Margareta om livet i trädgården, det är en förförelse av så grovt slag att vi åtminstone reagera med köld, trots vördnad för Goethe och sympati för de Wahl, om inte med indignation. Man skall ju inte anlägga sociala synpunkter på diktverk.

Men ibland eller egentligen alltid flyta de sociala och de rent mänskliga synpunkterna ihop. I alla tider har frågan om ålderdomens levnadslust varit aktuell, kanske nu mer än någonsin. »Faust» blev en påminnelse om detta. De ord Faust säger om livets lust och lek äro sköna, de sades skönt — men innerst reagerar man, sätter upp en vindbrygga mot denna ålderdomens oförmåga att kunna åldras mildt, humoristiskt och värdigt, på det enda möjliga sättet. Hans vilda trånad ut i livet svär mot hans »vördnadsvärda» yttre, blir ett brutalt hån mot det. Skulle han, då han levde ute bland människor, kräva den vördnad av de unga, som är de unga påbjuden

att visa? Trots sin vetskap om, hur han ville använda sin ungdom, om han fick den åter? Faust ger de unga ett dåligt exempel. Att Mefistofeles drar honom med sig till slut blir liksom oväsentligt, så alltför mycket har Faust förut fråssat i sina låga drömmars uppfyllelse. Ja, en modern mänskliga frågar vidare — är det kärleken, det vi se i Faust? Faust kan inte ens älska. Det där kalla vi icke kärlek.

Publiken var kall i salongen och det var icke skådespelarnas fel. Felet, om det nu är ett sådant, låg hos oss, hos våra sinnen, som inte kunde röras (jo, av Margaretas orimliga ensamhet i sin svåra tid), utan mobiliserade upp en massa invändningar åt alla håll och kanter. Min privata, sedvanliga auktoritetstro fick som vanligt en shock.

Man brukar säga med förakt: När Hin blir gammal går han i kloster.

Men är det inte på tiden att han går i kloster någon gång?

När Faust blev gammal borde han ha gått i kloster. Det var inte alls uppbyggligt eller styrkande att se de andra vägar hans ungdomlighet tvang honom att slå in på.

Soligt och sjölikt.

MODET I VÅR HAR HÄMTAT INSPIRATION dels från trädgården och blomsterängar, dels från havet — reflektionen göres lätt på en mannekänguppvisning. I sommar, då solen som vi hoppas flödar, skola vi kläda oss i blomning, luftig elegans som t. ex. de två första damerna på bil-

den ovan, den ena i en svart och vit stilkledning i det moderna materialet organdie från Lanvin (N. K.), den andra i svallande, blommig chiffon från Lelong (Edman & Anderssons modesalonger). Den lilla korrekta sjömanskragen och sjömansknoten finner man i vår både på promenadklänningar och

lättare sommarklänningar. Se här den vita kragen och manschetterna på en svart crépeklänning från Philippe et Gaston (N. K.) och samma kragmodell i blå- och vitrutigt på en marinblå crépe-de-chineklänning med kapp i kragens material.

APM
Uttalas "EPEM"

FILM - PLÅTAR - KAMEROR
— PAPPER — TILLBEHÖR —

Generalagentur: FA. APEM
MALMÖ: Jörgen Kocksgatan 4 — STOCKHOLM: Regeringsgatan 9

APM
Uttalas "EPEM"

HENNES SISTA UNGDOMSDRÖM

OM MALLA SILVERSTOLPES SVÄRMERI I SOLNEDGÅNGEN

AVSKEDET OCH UPPLÖSNINGEN.

MALLAS SISTA STORA VÄNSKAPSPASSION skulle vara ännu många år. Ännu skulle den skänka henne stunder av lycka, förtrolighet och sympati. Och dock blir förhållandet mellan henne och Böttiger efter skilsmässan 1835 i mycket annorlunda än förr. Den stora, underbara upplevelsen är något förgånget. De år som följa, äro en minnenas tid, de ljuvas och de bittras, det sakta, pinsamma tynandet av passionens glöd. Kanske slocknar den aldrig helt. Även när Malla efter långa och tunga år kämpat sig fram till den slutliga resignationen, kan hon ibland pressa fram ord av grämlse och bitterhet, som bära vittne om att det ännu brinner rött under ålderns mörka lavatäcke.

Också Böttiger är i många avseenden en annan. Det har liksom kommit mera manligt allvar över honom, hans sorg har en starkare prägel av inre gripethet, och hans skämt har fått en bitterhetens touche, som gör det vassare och hårdare. Åren närmast efter resan äro för honom den plågsamma väntan på en fast plats i livet. Och härtill kommer, att han nu upplever den kärlekens passion, som väl dittills mest varit ungdomens naiva drömmar och svärmiska längtan.

Under båtresan till Västkusten sommaren 1835 gläder Malla sig åt att i brev till vännen fästa hans uppmärksamhet på allt som hon finner skönt, för att så, när han fjorton dagar senare gör samma färd, liksom få följa honom på hans resa. Många år senare erinrar hon sig med vemod detta brev såsom den sista återspeglings av hennes ungdoms långa guldålder: »Detta långa ångbåtsbrev var troligen det sista skrifvet med ännu liflig ungdomlig känsla af kärlek och deltagande; det var hennes sista afsked till denna liflighet, som blir löjlig dårskap hos den äldre.»

Den glada stämningen är också snart förbi. Mallas längtan efter vännen tar sig uttryck i förebråelser mot honom för all den sorg han gjort henne, hon gräver ned sig i de bittraste minnena, liksom vore det i dem hon klarast skådade hans älskade bild, och i skälvande ord klagat hon över sin illusions bedräglighet: »Hvar är nu Carl? — hvad gör han? — Hvarföre skulle jag skriva? — — — Död är han för mig — eller snarare han existerade blott i min inbildning, som i sina drömmar hade glädje och qual. Nu är det höst». Hon söker intåla sig själv, att hennes kärlek slocknat, men hennes tankar vittna emot henne. De följa med ivrigt intresse Böttiger på hans resor genom Tyskland, Frankrike och Italien, och med kärlekens ömma nyfikenhet kretsas de kring Charlotte De Geer när Malla möter henne i sällskapslivet, för att utforska hennes känslor för tillbedjaren.

Ärkebiskopsgården i Uppsala, där Malla bodde.

Fil. mag. Paul Fröberg presenterar här slutet och upplösningen på sin intressanta och värdefulla skildring av ett kapitel ur Malla Silverstolpes levnad, som handlar om hennes stora vänskapspassion för skalden Böttiger.

I slutet av augusti 1836 kommer Böttiger hem igen, på grund av sjukdom tidigare än han ämnat. Trots alla beslut att ej mer som förr ge efter för sin vänskap skyndar Malla, så snart hon i oktober återkommer till Uppsala, till Böttigers sjukrum: »Kl. 4 gick jag med klappande hjerta! och snart var jag inne hos honom och fann honom bättre än jag väntade. Friskare, raskare nästan än jag någonsin sett honom — vackrare naturligare — nästan coquet klädd i en vacker grå blouse och en liten broderad mössa, artistiskt. Han var vänlig, hygglig, berättade om sina resor. — — — Roligt — roligt var det! Ack du! skall jag nu åter hålla af dig? — bero af dig? — Nej — nej så får det ej vara. Jag satt där i timmar, som hastigt försvunno.»

Ja, Malla har återtagit sina fjättrar. Mycket lidande vålla de henne. Böttiger är ständigt sjuk, han visar sig ofta kall och likgiltig, och hon känner sin vänskap observerad och tillbakastött. Men det kommer också små glimtar av lycka. En dag i början av december möter Böttiger henne åter med den gamla förtroligheten. Malla känner sig lycklig igen men vågar inte fullt

hänge sig åt lyckan. »Få se om han nu kan förblifva sålunda emot mig?» skriver hon. Och det tycks, som om han skulle förblifva det. Han anförtror henne sina intimaste sorg- och glädjämnen, och med ett intresse, som värmer hennes hjärta, läser han i hennes minnesanteckningar, för Malla det starkaste provet på vänskap och medkänsla.

Året 1836 slutar inte i denna milda idyll. Malla har alltför ofta och alltför djupt blivit besviken i sin vänskap för att som förr njuta den med slutna ögon. Hon har nu alltid en tårfylld blick för den mörka framtid, som stundar. En av de sista dagarna i december gör hon sin vänskaps bokslut för året: »Där borta bor Han — mit hjertas adopterade son! Jag har nu et hopp att han kan bli frisk — det skulle glädja mig! Men jag fruktar ändå att ej kunna vara så lugnt förskansad som jag borde vara — då jag vet och inser så väl att ingen kan intressera sig för mig! — Gud hjälpe mig att tyst och tåligt framläpa de återstående åren!»

Året 1837 medför en intimare kontakt mellan Malla och Böttiger än någonsin förr. Ängslig över hans ständiga sjuklighet och full av längtan att själv få vårda honom, övertalar hon honom i januari detta år att flytta över till hennes våning i ärkebiskopshuset, där han får ett rum ovanför hennes egen kammare. För kanske sista gången njuter Malla odelat sin vänskaps lycka. Visserligen är Böttiger fortfarande sjuklig, men han kommer varje dag ned till henne och Ava, lyssnar till Avas musik och läser högt för dem båda ur sina poesier. Med rörande omsorg pysslar Malla om sin älskade vän, varje tjänst hon kan göra honom är henne en outtömlig källa till glädje. Så skriver hon en dag: »Roligt att bestyra Carls middag, som i dag skall smaka honom bra, emedan han mår bättre. Afton hos Ankarkronas, roligt emedan ingenting förefaller mig ledsamt nu.»

Det ljuva lugnet störes dock snart. Som en barometer reagerar Malla för alla skiftningar i Böttigers lynne, glädje och sorg växla efter dem, hjärtats frid och nätternas sömnlöshet. Och därtill hotas vänskapen av nya, oförutsedda faror.

Liksom Malla några år tidigare njutit sin vänskaps förtroligaste stunder, när Kernell och Lindblad anförtrött henne sina hjärteangelägenheter, så har hon också med den äldre kvinnans hela intensitet levat sig in i Böttigers kärlek och dess historia. Det är, som om ålderdomens annalkande kyla dreve henne att värma sig vid en eld, som ej brinner för henne själv, som om hon inför sin levnads höst ville andas in alla dofter, som minna om växande och vår. Med svärmisk beundran följde hon hans ideellt rena kärlek till Adolfina Murray, i många år har hon nu

(Forts. nästa sida.)

Uppsalabild. Slutet av 1700-talet och början av 1800-talet.

3100 Kalorier

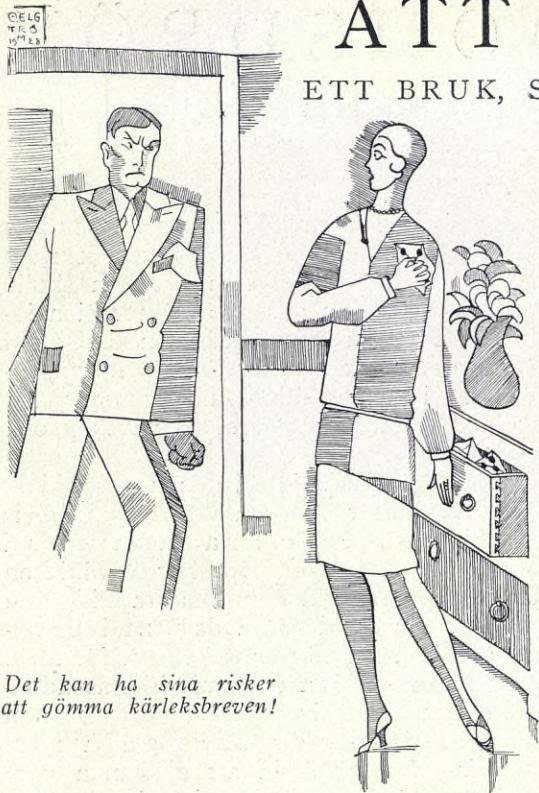
behöver en vuxen man per dag i sin föda vid normalt arbete.

1750 Kalorier

fås om man tillagar ett paket Mamsana. En närande efterrätt, som barnen särskilt äro förtjusta i.

ATT GÖMMA KÄRLEKSREB

ETT BRUK, SOM HAR BÅDE SINA FÖRESPRÅKARE OCH MOTSTÅNDARE.

Det kan ha sina risker att gömma kärleksbrevet!

VAD SKALL MAN GÖRA AV DE SMA troféer i form av kärleksbrev, som väl var och en vid något tillfälle i sitt liv får mottaga? Inte minst i vårens tid, varför denna vårlätta fråga får anses särskilt aktuell just nu. Bränna upp dem, säger någon. För den som avskyr att obehöriga blickar skola se dessa kärleksbevis, som icke äro avsedda för någon annan än den som mottager dem, är det kanske det enda rätta. Ty det är nog många, som anse det i hög grad stötande att låta främmande ögon läsa och kritisera vad som är en själs bikt, ett hjärtas innersta hemlighet. Man får ofta läsa vad stora män skrivit till sina tillbedda. Man beundrar kanske finheten och glöden i deras dyrkan, men... nog har väl mer än en funnit det anstötligt, att dessa de mest privata av alla brev skola komma inför offentligheten. Må vara, men ibland äro dessa brev, horribelt nog, skrivna med tanke på ett offentliggörande.

Vanliga dödligas kärleksbrev höra emellertid privatlivet till. När mottagaren dör, bör man då finna dem i byrålådnas djup, i sekretärens lönnlådor? Bör mottagarskan gömma dem till sin ålderdom för att läsa dem om och om igen och glädjas över dem när ungdomen och kärleken kanske flyktat? Bör man bevara dem som ett dyrbart minne åt sina barn, för att de en gång skola få läsa vad far skrev till mor i ungdomens vår, eller... vad

lidit med honom den hopplösa kärleks kval vars föremål varit Charlotte De Geer. Visst har hon grubblat över dessa känslors äkthet ibland, då hennes vän med ungdomens trolöshet tröstat sig med tillfälliga erövringar, men tvivlat på dem har hon egentligen aldrig.

Det dröjer också länge, innan hon på allvar börjar tvivla. Hon tycks aldrig ha tagit i beräkningen, att den dagliga, intima samvaron mellan den nu tjugutvåriga strålande vackra och intelligenten Ava Wrangel och den trettioårige poeten kunde medföra nya problem att lösa. Och dock börjar redan en månad efter Böttigers ankomst till ärkebiskopshuset en kärlek att spira, vars första historia Malla själv berättar utan att klart ana dess existens.

Säkerligen vore det orätt att förutsätta, att den kärlek, som den unge skalden i många år biktat i melankoliska verser och ömma förtroenden, blott varit sken och

mors tidigare beundrare vid olika tillfällen skrivit till henne?

Vilket är det rätta? Vi ha förhört oss hos några damer om deras åsikt. Den varierar som framgår av följande:

— I regel skall man absolut inte gömma kärleksbrevet, säger fru *Signe Kolthoff*. Minnena bär man ju ändå inom sig, om det är något, som verkligen gjort intryck på en. Jag för min del tycker åtminstone inte, att man genom att underlåta att bränna dem skall utsätta sig för risken att ovidkommande ögon ta del av ens hemligheter — sådant kan så lätt missbrukas.

— Ja, jag gömmer var enda brev, både kärleksbrev och andra, säger målariinnan *Maj Bring*, men jag skulle önska att jag brände dem. Det kan jag emellertid helt enkelt inte.

Jag vill ha dem kvar, men inte för att läsa dem på gamla dagar, sådant tycker jag nämligen inte om. Men kanske jag ändrar mig med tiden. Och när jag önskar att jag brände dem så är det inte därför att jag är rädd för att någon annan skulle komma att läsa dem. Det tycker jag nämligen inte skulle göra så värst mycket.

Tennkonstnärinnan *Estrid Eriksson* anser också att man bör gömma kärleksbrevet. Inte behöver man vara så rädd för att de skola komma i andra händer: något så underbart bör man ju inte missunna sin nästa att stifta bekantskap med.

De gulnade breven kunna en gång i ålderdomen bli en oskattbar källa till glädje. Gifter man sig med sin kärlek, bör man givetvis gömma hans brev och testamentera dem till sina barn, så att de en gång kunna få läsa vad far skrev till mor.

— Kärleksbrev kunna ju vara av mångahanda slag, säger en känd författarinna, som vi frågat. De äro icke alltid från barnens fader, men även i sådant fall kan det ibland vara berättigat att gömma dem. Jag anser över huvud taget icke att

gyckelspel, en poetisk attityd. Den kan ha varit verklig nog. Men i ljuset av förhållandet till Ava Wrangel förefaller den mera som ynglingens längtan efter kärleken än som kärleken själv. Först nu få Böttigers kärleksdikter den innerliga klang och djupa bröstton, som förläna dem äkthets och självupplevelsens stämpel. Leken med känslor och ord är till ända, och allvaret har börjat.

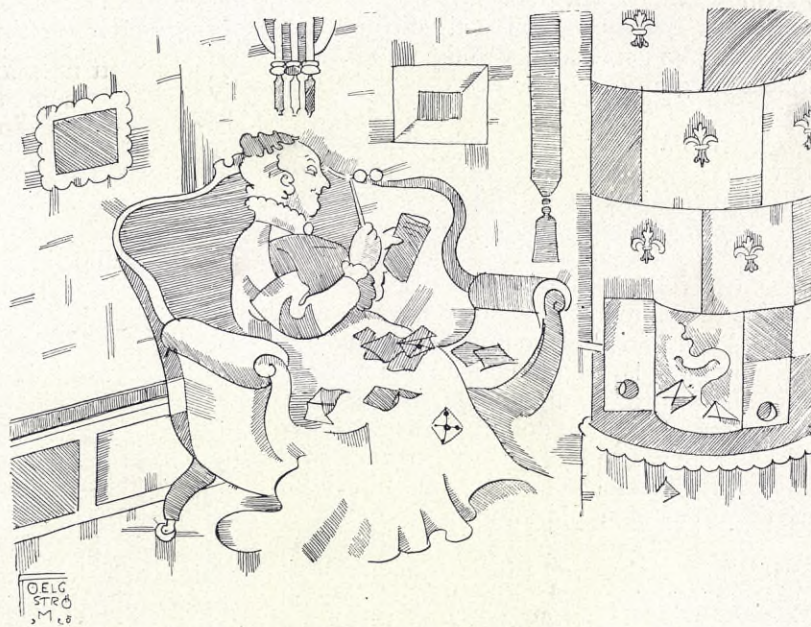
Redan i slutet av februari 1837 gripes Malla av en obestämd oro, då Ava utan att ha talat med henne därom börjar läsa italienska för Böttiger. Några månader senare, i mitten av juni, dyker åter en misstanke upp: »Thekla (Knös) och Ava hade varit i Parken med Böttiger, och jag tyckte att Ava litet konstlade med att omtala det. Detta gjorde mig ledsen och missnöjd.» Och när Malla ett par veckor senare får brev från Böttiger, som på någon tid rest till Stockholm, kastar sig Ava om mos-

man bör bränna dem annat än där det rör sig om rena obetydligheter. Men så snart de ha något personligt värde, något som ger uttryck åt poetisk skönhet eller som har något andligt innehåll, så bör man bevara dem åt eftervärlden.

Där det gäller stora personligheter, kunna kärleksbrevet ha kulturell betydelse. Jag anser t. ex., att det skulle varit till omätlig skada, om icke Goethes kärleksbrev offentliggjorts. Men ett offentliggörande måste ske med stor urskillning. Man får ej prisge en människas innersta. Den som har hand om offentliggörandet får sköta sin uppgift pietetsfullt och med personlig takt.

Författarinna fru *Martha Rydell-Lindström* anser att frågan, huruvida kärleksbrev skola gömmas eller ej beror på vem det gäller. Från författarsynpunkt sett bör de naturligtvis gömmas, om de kunna bidra till utveckling och gagna en författargärning. För andra människor ställer sig saken annorlunda. Ha breven ingen betydelse kan man gärna befria sig från dem, men man kan tänka sig möjligheten, att en mor gömmer sina brev för att ge dem till sin dotter vid något visst tillfälle, då hon kan ha någon glädje eller nytta av dem.

— Eljest, säger fru Lindström, har jag förstäelse för de kvinnor, som helst bränna upp sina kärleksbrev.

De gulnade breven kunna vara till glädje på gamla da'r.

terns hals och bekänner med blyg inställsamhet, att hon utan lov tagit fram brevet ur dess gömställe och läst det. »Detta», skriver Malla, »återväckte tankar hos mig som slumrat, ehuru de ibland upväckts, men den gamla böjelsen för Charlotte De Geer har qväft dem hos mig — — — Om dessa båda unga älskvarda personer skulle fästa sig vid hvarandra! — huru blir det då! — Fattigdomen den allt hindrande — bindande — hotar äfven dem! — Tung och mörk till sinnet!»

Malla glömmet snart dessa misstankar för att helt gå upp i sin vänskap och dess problem. Efter några korta, molnfria sensommardagar, som hon och Böttiger tillsammans njutit i Stockholm, börjar vid återkomsten till Uppsala växlingen mellan glädje och sorg på nytt sin enformiga rytm. Och då Malla vid årets slut försöker sammanfatta de gångna årens betydelse för hen-

(Forts. sid. 439.)

Grönsaks- och Blomsterfrö Rotfruktsfröer, Blomsterlökar för vårplantering samt Trädgårdssredskap.

GÖTEBORGS FRÖHANDEL
SÖDRA LARMGATAN 4 A, GÖTEBORG.
Telefon: 35932, 10984.

Rikt illustrerad katalog gratis o. franko.

AUX GALERIES LAFAYETTE

Modeller och prover till påseende hos GALERIES LAFAYETTE AGENTUR

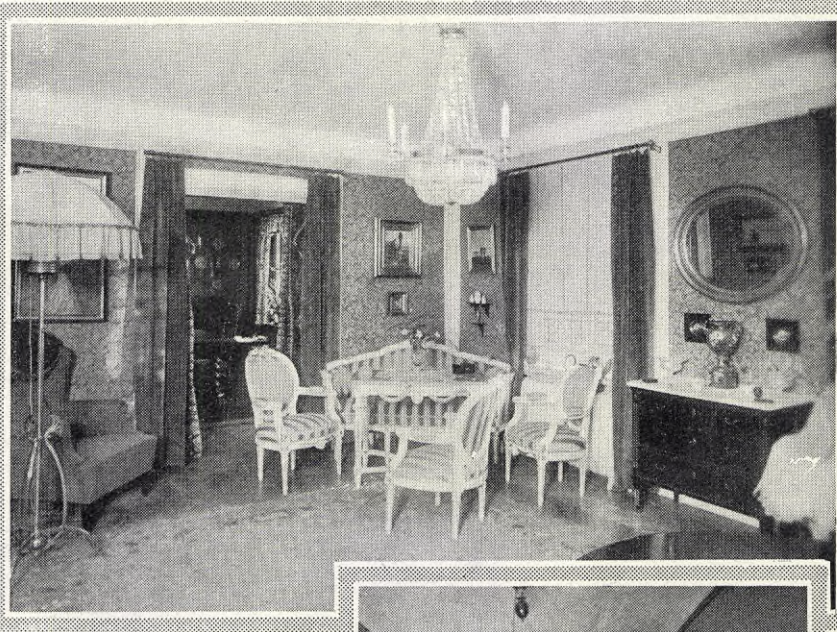
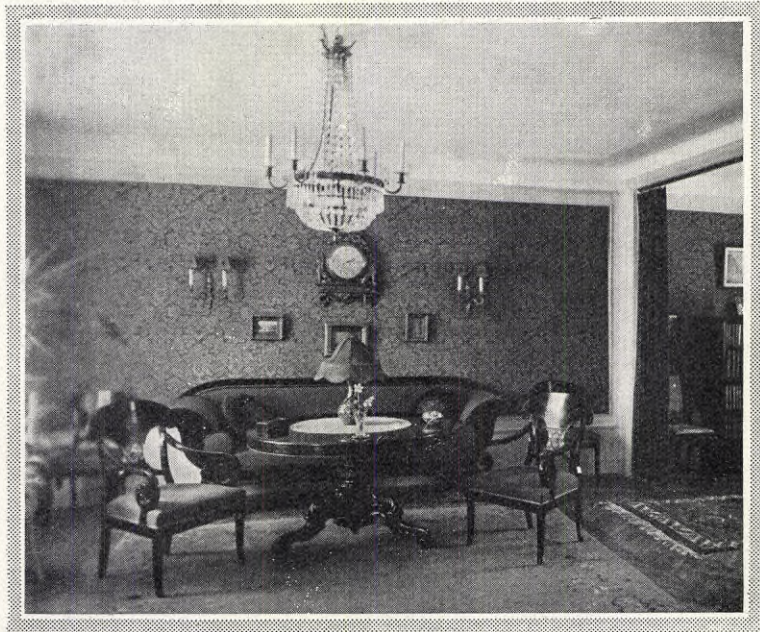
Begär våra kataloger.

Norr 160 55
Riks 115 66

Birger Jarlsq. 29
STOCKHOLM

HUR ORDNA ETT "EGET HEM"?

EN PRAKTISK VILLA OCH ETT VACKERT HEM I FÖRSTADEN.

Fr. v.: Karl Johanshörnet av det stora vardagsrummet i Lillgården. — Vardagsrummets 1700-tals-hörn. — Nertill: Ett gästrum med alkovinredning.

ÄPPELVIKEN ÄR MED SKÄL ETT av stockholmarnas populäraste villasamhäl- len. Dock platsen för ett » eget hem » blir av underordnad betydelse, om detta blott fullt tillfredsställer ägarens anspråk på bekvämlighet och hemtrevnad. Vi ha ofta hört villaägare klaga över att de alltför bråd- störtat bestämde sig för valet av eget hem. Antingen är villan för liten eller för stor, i många avseenden opraktiskt inredd o. s. v., fakta, som de först senare kommo under fund med. Alla förändringar kosta pengar, och så får det mången gång vara, som det är. Därför är det en högst viktig sak att få sitt »egnet hem» tillfredsställande.

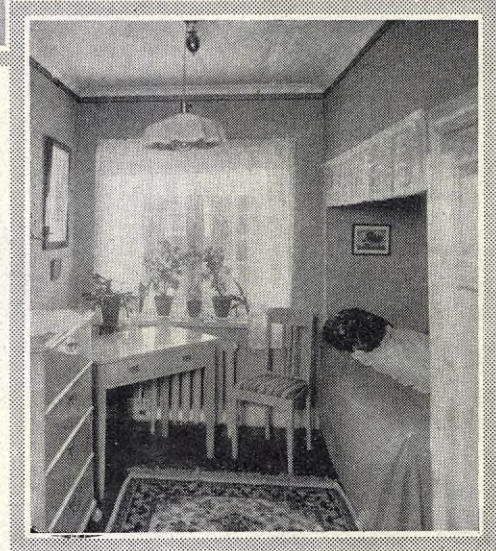
Det egna hem, från vilket vi här visa planritning och några interiörer, kan mycket väl tjäna som mönster för dem, som önska äga ett hem, på en gång praktiskt och hemtrevligt. Många av de här befintliga, praktiska detaljerna kunna arkitekt och fru K. Bonefelt räkna sig äran av att ha varit bland de första att införa. I hallen lägga vi märke till, att vänstra kortväggen har ett kapprum innanför skjutdörrar, en bra mycket mera hygienisk anordning än dammsamlade draperier att draga för. Från detta för rum leda ingångsdörrar till vardagsrum och matsal. Det förstnämnda utgör ett gott exempel på nutidens idealiska inredning, som bannlyser allt onödigt uppdelande i smårum. Hellre försöker man nu för tiden få fram stora ytor och vida förbindelser mellan de olika rummen. Härav uppkommer självfallet, att möbler i olika stilar sammanföras, vilket ingalunda är till nackdel för interiören. Här inne står en möbelgrupp av Karl-Johanstidens förnäma mahognysoffa med gavlarna formade som ymnighetshorn, länstolar i stil med denna klenod och ett stort, runt bord, härstammande från 1800-talets nyrokokoperiod, men som lika fullt passar förträffligt in. Den andra gruppen tillhör 1770-talets övergångstid, då blandningen mellan rokokokoch gustaviansk stil var allmän. Mellan fönstren se vi en liten vacker byrå

från 1800-talets början, i vilken bland annat förvaras originalskissen till den underbart vackra altarduk, som pryder Lützenkapellet, ett mästerverk av handarbetskicklighet, och som utförts av nu mera avlidna fröken Reimers i Göteborg. Vi få dessutom här beundra en hel del, av samma fröken Reimers utsökt fint utförda handarbeten. Dessa arbeten äro utförda i den gamla goda tiden, då dottern spann och väntade på friaren.

Från detta hemtrevligt betongade vardagsrum fortsätta vi in i matsalen, där den av arkitekt Bonefelt ritade möbelen, i mörkt träslag efter en Leckömodell, tillika med allt det blå, ostindiska porslinet och de unika messingsföremålen stå förträffligt mot den ljusst gråbruna tapeten i läderimitation. En praktisk detalj i serveringsrummet är, att i skåpen för glas och porslin mellan de vanliga, breda hyllorna finnas smala sådana för mindre saker.

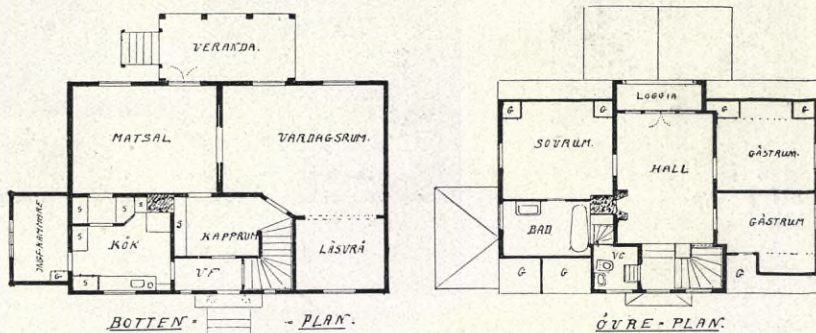
I våra dagar sträva vi efter en arbetsbesparande köksinredning. Här se vi en sådan, där varje detalj i inredningen är anordnad på möjligast praktiska vis med de flesta attiraljerna bakom dörr eller glas. Alla kastruller och pannor förvaras i skåp, vars hyllor äro klädda med vit kakel, en snygg och tidsbesparande anordning, och på väggen ovanför värmeledningen befinner sig ett skåp utan tak eller botten, där kökshanddukar och diskborstar ha sin plats. Här ser man eljest så sällan förekommande s. k. imehuv, vilken ju dock har den fördelen med sig, att den suger bort os och ånga.

Av en bild från ett gästrum, kan slutas, hur hemtrevligt arrangerat detta är med alkovinredning, varigenom alltid skåp utvinnas.

Och så till slut vilja vi nämna, att under sommartiden beundras storligen den rikedom av blommor, som omgiver Lillgården. På tomtområdet, omfattande 914 kvm., ha otaliga blomster prövats och de, som visat sig mest lämpliga för jordmånen, ha här blivit favoriter. Bland de bästa anser fru Bonefelt rosor vara och av dem en sort, som heter Jessy. Dessa rosor äro glänsande körsbärsröda och blomma oavbrutet hela sommaren. Har man en spalje, bör den liksom här tackas av de förtjusande, ljusröda klängrosorna Dorothy Perkins och American Pillar — men nu ha vi förrrat oss in på ett område, som ej direkt hör heminredning till, men som en villaägare så gärna framhåller som ett av de största behagen i att bo utanför stadens stensamhälle.

MAJ STERNER.

JOFUROL

TEKNISKA FABRIKEN JOFUR, STOCKHOLM.

Slut med bladlössens regemente,

om Jofurol-Bad sprutas över växterna.
Finnes i flaskor från kr. 0:75 i alla
frö-, färg- och kemikalieaffärer.

IDUNS PORTRÄTTGALLERI

AMANDA LÖWENHIELM.
F. Carlborg, Karlstad. Änka
efter brunnskamreraren
Gustaf Löwenhielm.
80 år den 6 maj.

AGNES MAGNELL.
F. Ernberg, Stockholm. Änka
efter kaptenen vid Bohusläns
regemente Carl Magnell.
80 år den 9 maj.

HILDA FAHNEHJELM.
F. Waller, Visby. Änka ef-
ter kaptenen vid Gotlands
Artillerikår Evald Fahne-
hielm.
75 år den 3 maj.

NINA HÆGER.
F. Meijer, Stockholm. Änka
efter apotekaren Knut Hæ-
ger, Trälleborg.
75 år den 4 maj.

MATHILDA FRICK.
F. Eriksson, Katrineholm.
Änka efter stationsinspekto-
ren Otto Frick, Järna.
70 år den 8 maj.

AUGUSTA WIJNLADH.
F. Jansson, Lundby säteri,
Kappsta. Änka efter gods-
ägaren Axel Wijnblad.
65 år den 2 maj.

KARIN SANTESSON.
F. Renström, Janneberg,
Karlshamn. Änka efter in-
genjören Bernt Santesson.
65 år den 6 maj.

ELISABETH NIELSEN.
Fröken, Stockholm.
Rödakorssyster.
65 år den 7 maj.

HILDEGARD SEVERIUS.
F. Hellman, Stenungsund.
Änka efter kyrkoherden Se-
verin Severius, Spekeröd.
65 år den 8 maj.

AMÉLIE LUNDHOLM.
Fröken, Göteborg. F. d. lär:a,
Rödakorssyster. Förest. för
Göteborgs barnavårdsbyrå.
60 år den 2 maj.

INGRID NORDENSTRÖM.
F. Steffenburg, Västerås.
Maka till häradshövdingen
Carl Nordenström.
60 år den 2 maj.

HILMA SVENSON.
Fröken, Eksjö. Folk-
skollärarynna.
60 år den 3 maj.

IDA ALLARD.
F. Dieden, Göteborg. Maka
till med. doktor Henrik
Allard.
60 år den 5 maj.

HELGA FRYXELL.
F. Hultberg, Stockholm. Ma-
ka till grosshandlaren Olof
Fryxell.
60 år den 6 maj.

ANNA HERSLOW.
Fröken, Malmö. Led. av
stadsfullm. m. m. Dotter till
fil. d:r Carl Herslow.
60 år den 9 maj.

MATHILDE WIGERT-
ÖSTERLUND.
Fru, Uppsala. Konstnärinna.
Maka till konstnären John
Österlund.
55 år den 2 maj.

CAROLA RODHE.
F. Rhedin, Göteborg. Maka
till överstelöjtnanten Carl
Rodhe.
55 år den 8 maj.

ANNA BEIJER.
Fröken, Tullinge. Redak-
tionssekreterare i Ord och
Bild. Bibliotekarie i Lant-
bruksakademien.
55 år den 9 maj.

ELLEN FRANSEN.
F. Ahlsiedt, Torsås. Musik-
lärarinna, konsertsångerska.
Maka till landsfiskalen Carl
Fransén.
55 år den 10 maj.

ANNA ZETTERSTRÖM.
F. Ahlberg, Stockholm. Maka
till redaktören Hasse
Zetterström.
50 år den 7 maj.

Högsta kvalitet — billigt pris — kraftigt
— pålitligt! Intet bakpulver är som

RUMFORD

VÅR VINTER. AV ASTRID VÄRING

SNÖN KRASADE LIKT KROSSAT glas under fötterna på Vera, där hon kom Storgatan fram. Hela förmiddagen hade det tinat och töat, som skulle hela den lilla staden flyta bort. Snövattnet hade porlat och vällt allt ymnigare och till slut hade det runnit ihop till väldiga floder i rännstenarna, där barnen byggde dammar och grävde kanaler. Och borta i Roséns hörna, där marken alltid först blev bar, hade ungarna redan börjat spela kula. Ja, sannerligen hade de inte narrat själva åttondeklassisterna att spela med. Där hade de suttit nedhukade i en ring, hela klassen, och potat de röda, blå och gröna kulorna i kapp med småbarnen under ett öronbedövande stim och stoj, när gymnasterna kommo förbi på frukostrasten. Visst var det förargligt, man höll annars minsann noga på sin flickvärdighet. Men i dag kunde inte ens den hålla stånd mot den översvallande, berusande glädjen i att åter få se och beröra den fuktkalla, svarta jorden efter en lång och ändlös vinter, då man inte sett annat än snö.

Som en störtflod hade världens alla under på en gång svämmat över deras unga sinnen med sina smältvattens porlande klara sång, sin himmels glada blå och alla de levande, nya ljud, som bebåda livets uppvaknande, tills de glömt alla förmaningar och skolregler och kvittrat och skrikit i kapp med sparvarna, som slogos om hästspillingen därute i gatans modd.

Men så här frampå eftermiddagen hade det åter frusit på och allt blev med ens så stilla. Himlen hade bleknat en färgton och höjt sig till en högre klarhet över husens hopträngda massor. Allt vårvinterns sugande, obestämda vemod bodde i denna bleka, avlägsna himmel, som kastade långa blå skuggor över den uppluckrade, fräsiga snön.

Vera kände sig plötsligt så beklämd om

I Skeppsholmskyrkan i Stockholm sammanvigdes söndagen den 22 april löjtnanten vid Flottan Gösta Olcén och fröken Greta Swartling, dotter till bankdirektören John Swartling och hans maka, född Borg. (Lamm, foto.)

hjärtat, där hon gick och traskade i den lösa snön, som ej gav fäste utan trillade likt glaspärlor om fötterna. All förmiddagens uppslupna glädje var i ett tag försvunnen. Det var som om en av de där djupa, blå skuggorna fallit rakt in över hennes sextonåriga hjärta med den första aningen om livets underlighet. Det var så märkvärdigt att vara vuxen snart — till våren skulle hon sluta skolan. Hon önskade, att Jan inte sett henne i dag — vad han måtte finna henne barnslig. Och i dag till, på hennes födelsedag, då hon fyllde hela sexton år! Jan var ju själv inte mer än aderton, men han visste ju så mycket mer än hon om allt.

Lilla barn, brukade han kalla henne, fast han visste, att hon inte tyckte om det. Hon skulle förresten bara vilja råda någon annan än Jan att kalla henne så! Han hade skrattat, när han gick förbi, men inte hånfullt som han brukade ibland.

Vera kände sig med ens åter glad, nog skulle hon väl slippa alla stickord i dag på sin födelsedag. Långt uppe i det frusna, drömmande blå svävade en liten tunn människära, så lätt och gyllene och blek som en ungflickdröm. Den neg hon hastigt för tre gånger.

»Lilla måne, lilla ny, låt mig möta lyckan i by», rabblade hon som hennes unga barnjungfru lärt henne en gång, i det hon skyndade om hörnet. Där tvärsannade hon och rodnade. Där borta på Stora bron gick redan Jan och väntade på henne. De brukade mötas så där någon gång och gå ut och gå på eftermiddagarna. Men hon fick alltid lov att vara hemma igen i god tid, hennes mor tillät inget kvällsspring med pojkar.

Någon pojkflicka var hon således inte, hade aldrig fått lov att bli det, kunde väl därför inte alla de många små dristiga knep, varmed de andra visste draga blickarna till sig. Men ändå gick nu Jan där och väntade på henne, han, som alla flickorna beundrade för hans vackra ögon, hans allvarliga, litet sturska sätt och hans starka välgymnastiserade kropp. Att boxas var under Jans värdighet, men han var den styvaste fäktaren och den skickligaste tennisspelaren i skolan. Och den bästa i alla läsnämnerna också i sin klass, bara han ville! Men oftast ville han hellre läsa allt annat utom läxböckerna. Som han var, var han i alla fall olik alla de andra och Vera kunde inte för sitt liv begripa, varför han valde att gå med henne, som alltid blev så tyst och dum i hans sällskap, när den stiliga Lisa Hägg, som varit i Stockholm och allting, gick där och gjorde sig så söt.

Nu gick han där i alla fall på bron, som med sina stora, svängda bågar välvde sig över den frusna älven. Det var som om den välvt sig rakt in i den bleka, lysande vårvinterhimen där bakom. Vitt, jämnt och orörligt bredde sig alltjämt det breda istäcket mellan stränderna, men vid bropelarna började redan svarta fläckar av öppet vatten skymta.

Med en sugande känsla i halsgropen skyndade Vera ner mot bron. Hon var ond på sig själv för att hon inte kunde

övervinna en viss rädsla för Jan, men ändå mer undrade hon, vad han tänkte ge henne i födelsedagspresent. Tänka sig det — kusin Hans hade kommit med en tårta, en stor och fin tårta visserligen från stadens bästa konditori men ändå! Förra året bara skulle hon med förtjusning tagit emot den, men i år —! En tårta till en sexton års dam var en svindlande förolämpning, tyckte hon. Nej, Jan skulle nog ge henne något mera fullvuxet och värdigt, en bok till exempel.

Vad det var underligt att bli stor, så skrämmande och lockande på en gång! Så mycket man måste avstå ifrån, om man ville räknas bland de stora, men kanske också något att vinna.

God dag, Jan, ropade hon ner mot bron, men ynglingen vände sig inte om, hon visste ej ens, om han hört henne. Han stod fortfarande kvar med armarna över räcket och stirrade ner på isen. Han var visst ledsen eller ond, hon kände Jans humör. Inte ens, när hon kom fram och slog honom på axeln, behagade han vända sig om.

Ser du vaken där nere, sade han bara dovt — ser du, hur de suger och drar kring pelaren! En sån kraft, en sån väldig nerdragande kraft i den där strömmen under isen! De ä som allt man tänker på och inte borde tänka! Ja, man kunde sannerligen ha lust att hoppa ner ett slag, om de bara inte vore så kallt!

Det sista skulle väl vara ett försök till skämt, men det lät bra misslyckat.

Nej, men Jan, sade Vera förskräckt och drog honom därifrån. Inte för att hon begrep något av de inre strider, som redan sargade denna brådmogna pojksjäl, men hon fann inte dess mindre hans ord underbart romantiska och tog dem på fullaste allvar.

Gärna skulle hon i alla fall velat förstå (Forts. sid. 440.)

I Skeppsholmskyrkan i Stockholm sammanvigdes lördagen den 21 april torpedingenjören Bengt Strömberg och fröken Tyra Reinius, dotter till kommandören Gustaf Reinius och hans maka, född Sandstedt. (Lamm, foto.)

En verklig njutningsdryck får Ni av

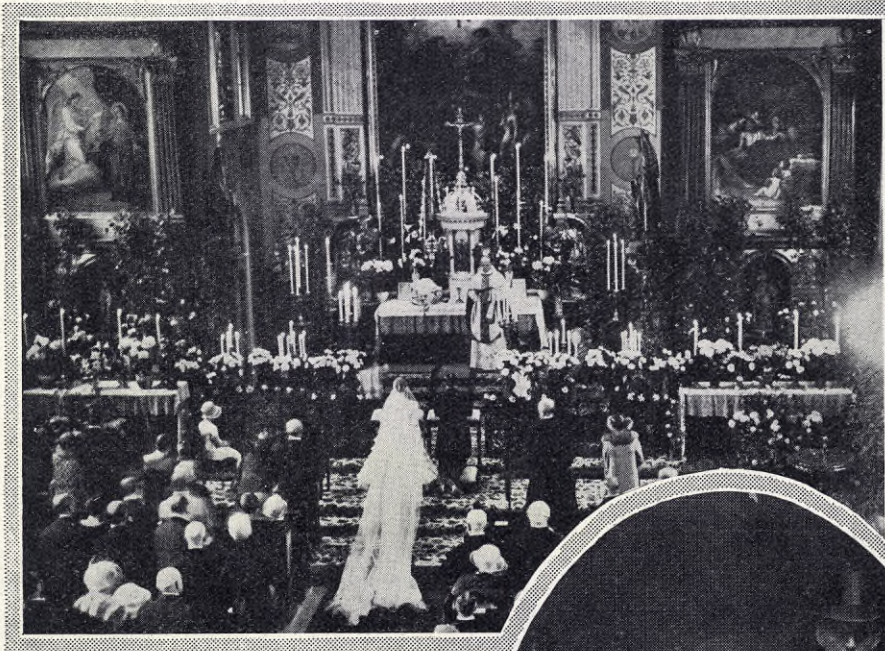
Kobbs Zaryana Thé

Erhålles överallt i originalförpackningar à 75 öre, Kr. 1.25, 1.75, 3.50, 6.75 o. s. v.

H Ä N D E L S E R I V E C K A N

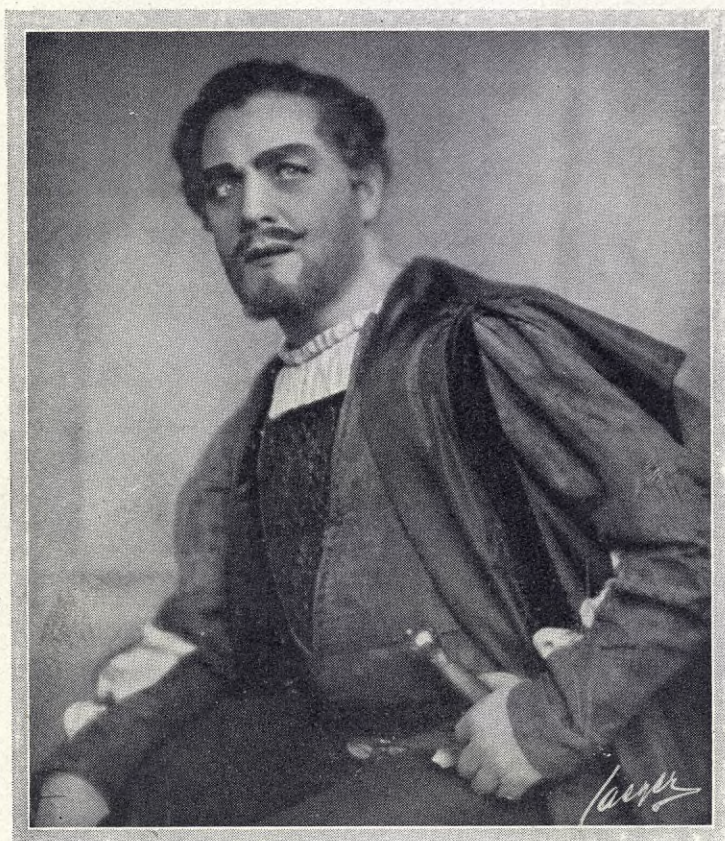
ETT CELEBERT BRÖLLOP OCH EN CELEBER
PREMIÄR.

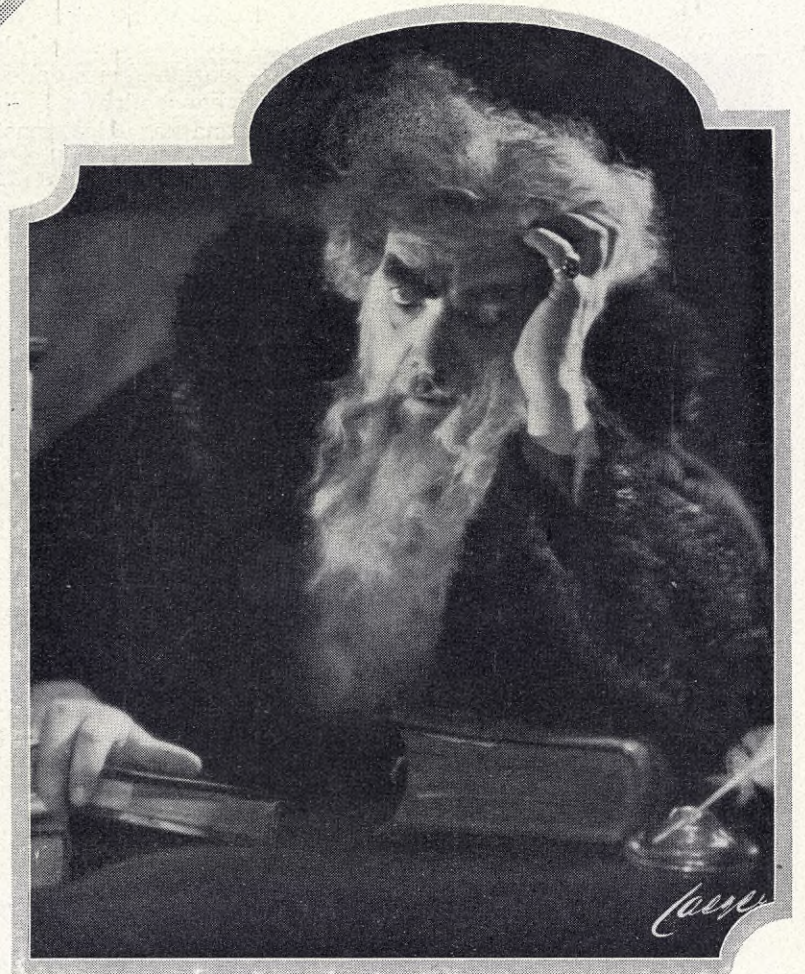
Ett ståtligt bröllop firades nyligen i S:ta Eugeniakyrkan i Stockholm mellan greve Eskil Sparre och m:lle Marie-Germaine Cazeau, fosterdotter till franske ministern och m:me Armand Bernard. Tabrika medlemmar ur Stockholms societet och diplomater bevisade bröllopet.

Överst till vänster: Vigselakten i den praktfullt dekorerade kyrkan. — T. h.: Brudparet lämnar kyrkan. Bruden var klädd i stilkäddning av vit tyll från Lanvin. — I ovalen: Prins Carl och prinsessan Ingeborg syntes bland bröllopsgästerna.

Anders de Wahl som Faust.

Den unge Faust. Jæger, hovfoto.

Den gamle Faust i sin studerkammare. Jæger, hovfoto.

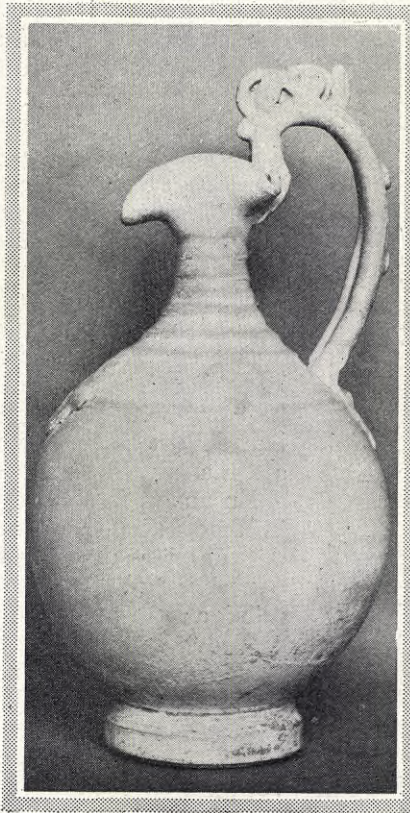
DET GAMLA KINA PÅ NATIONALMUSEUM

EN MÄRKLIG UTSTÄLLNING AV ÖSTERNS KONST OCH KONSTHANTVERK.

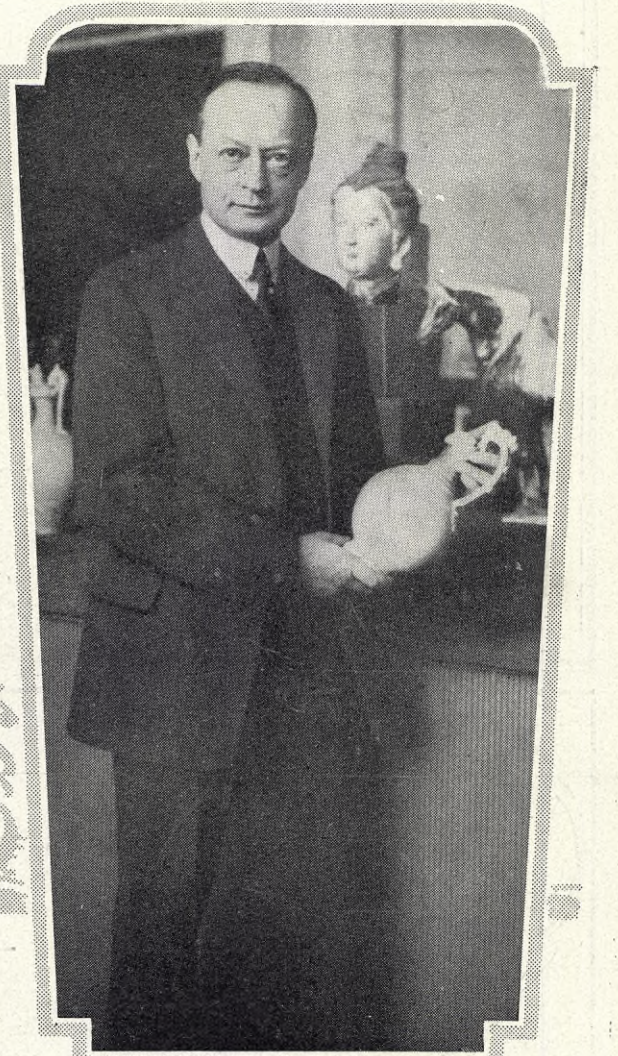

Huvud av målat lergods, T'ang-dynastien.
Tillh. H. K. H. Kronprinsen

En av de märkligaste utställningar i äldre kinesisk konst, som någonsin hållits i vårt land pågår f. n. på Nationalmuseum. Den är åstadkommen genom lön från ostasiatiska samlingarna, vilka som bekant genom professor Johan Gunnar Andersson förfogar över rika skatter och från andra offentliga samlingar och enskilda. Bl. a. har kronprinsen bidragit till utställningen och nedlagt stort arbete för dess tillkomst. Med denna utställning tager intendenten Erik Wettergren avsked från Nationalmuseum — tills vidare på tre år — för att tillträda sin chefspost vid Dramatiska teatern.

Urna i grekisk form från T'ang-dynastien. Tillh. disp. A. Hellström.

Intendenten Erik Wettergren demonstrerar kinaskatterna.

Kudde, Tzu-chou. Sung-dynastien. Tillh. dir. G. Versteegh.

Jättevas i färger, Tzu-chou, tidigare delen av Ming-dynastien. Tillh. disp. A. Hellström.

Vackra händer trots köksbestyren

Varje husmoder, som lägger sig vinn om att själv utan hjälp ställa och styra i sitt hem kan ej undgå att utsätta sina händer för risker. Huru lätt uppstå ej sprickor, narighet, ömhet och rodnader i huden vid de dagliga köksbestyren? Därför bör också *Gahns Maniol* finnas i hemmet. Ty intet preparat har en mera välgörande och helande verkan på huden, vars åkommor effektivt förebyggas samtidigt som smidigheten och lenheten återkomma.

Namnet *GAHNS*
är en garanti för
förstklassigt fabrikat.

väntans tider" — skriver skalden i sin bekanta dikt. Man kan med rätta även säga — intet är som *Löfsko*. En dam, som vill vara modern och elegant på vårpromenaden, måste helt enkelt göra sin toilette fulländad genom en tip top sko — *Löfsko*. På grund av noggrant utförande och utsökt material i rikaste färgsortering motsvarar *Löfsko* de allra högst ställda anspråk.

MODERN OCH NÄTT
I LÖFSKO LÄTT

Kom ihåg att varje toilette
kräver sin speciella sko.

Enda barnet.

(Forts. fr. sid. 429.)

Jag tror obetingat, att det för ett normalt utrustat barn är lyckligast att växa upp i en krets av syskon. Hjordinstinkten är så starkt rotad hos människan, att hon gärna söker umgänget med sina likar, och ett motsatt förhållande bottnar antingen i en sjuklig disposition i sinnet, eller i antisociala tendenser. Även barnet söker sig gärna till dem som äro befryndade med det i ålder och uppfattning. Detta utesluter naturligtvis icke, att såväl barnet som den vuxne är i behov av ro och samling. Det enda barnet utsättes så lätt för att bli medelpunkten i hemmet, och det kan hos barnet alstra en självkoncentration som blir ödesdiger. Visst blir det många irritationsmoment i en barnskara, det blir kiv och slagsmål och bråk om småsaker, men det blir på samma gång oegentligheter som trubbas av, och barn kunna vara utmärkta när det gäller att fostra varandra. De ha sina egna rättsprinciper som icke få kränkas och ett naturligt förakt för det låga och lumpna. En uppblussande häftighet, som stundom kan ta sig ganska aggressiva uttryck, brukar dock sällan lämna kvar någon simpel hämndlystnad eller lust att tillfoga den andra kontrahenten något ont.

Det enda barnet får det kanske icke så lätt, när det kommer ut i livet, konstigheterna, som aldrig blevo bortnötta under barndomen, dem kommer livet måhända att fila av på ett ganska smärtsamt sätt.

En annan fara för det enda barnet är den brådmogenhet, som måste bli en följd av det dagliga umgänget med vuxna. Följden blir att barnets ingenium i största möjliga mån anpassar sig efter den vuxnes, och det är ganska märkligt att iakttaga vilken snabb växt och hastig mognad ett barn kan utveckla.

Nu finns det av naturen nervösa och ytterligt känsliga barn, för vilkas självutveckling det kan vara bättre att slippa kontakten med stojande och bråkiga kamrater, men här kommer man in på ett område, som går utom gränserna för det genomsnittsnormala. Jag var en gång i tillfälle att iakttaga en liten pojke som under de tre år han blickat ut i världen varit i saknad av jämnåriga. En tillfällighet förde honom in i kretsen av en larmande barnskara. Han höll sig undan, satt för sig själv i en sandhög och kastade halvt vemodiga och halvt undrande blickar på de övriga.

Men den naturliga hjordinstinkten tog ut sin rätt. Han makade sig närmare och närmare, och efter några timmar var han ett litet nummer i den andra skaran. Det blev ibland störtfloder av tårar, han var inte van att man tog hårdhänt i honom, men samtidigt instälde sig också en spontan och naturlig glät-

STEINWAY & SONS

ENSAMAGENTUR:
LUNDHOLMS PIANOMAGASIN
STHLM - BRUNKEBERGSTORG 24

BERGS AKTIEBOLAGS NORRKÖPING

BOMULLSVÄVNADER HÖGSTA KVALITET

LÄTTSYDDA SLITSTARKA

till salu hos varje välsorterad
vävnadshandlare

Badinrättningen

Telefon Sö. 330 56
och Sö. 4867.

Exablerad 1875.
Södermalms Tvätt- & Badinrättning
Badstugugatan 4.

Tvättinrättningen

Telefon Sö. 336 30
och Sö. 15735.

Trötte Theodor
väckes på bestämd tid
om han har ett
Viking-Väckarur
HOS URMAKARE.

IDUN

Mäst Samuelsgatan 45, Stockholm.

Grundlagd av

Redaktör:

Fritthof Hellberg

Eva Nyblom

Redaktionen: kl. 9—5 Expeditionen: kl. 9—5
Norr 9803 — Norr 402 | Norr 1602 — Norr 6147
Verkställande direktören | Annonskontoret: Norr 6147
Norr 4304 | Annonschefen: 1646

Iduns annonspris:

Pr millimeter enkel spalt:

50 öre intill bred textspalt, 40 öre å övriga sidor e. t.
Helmarg. 55:—, halvmarg. 30:— pr gång. Lediga
platser och platsökande 30 öre, minimipris 3:60.

Iduns prenumerationspris:

Uppl. A.	Uppl. B.
Praktupplagan	Vanl. upplagan
Helt år 17:—	Helt år 15:—
Halvt år 9:—	Halvt år 8:—
Kvartal 4:50	Kvartal 4:25

Magsyra, halsbränna och kväljningar

tar man bort med ett glas *Fruksalt-Samarin* som på samma gång renar och uppfriskar blodet, utdriver den skadliga urinsyran från kroppen, befriar magen och tarmarna från otjänliga ämnen, gifter som måste bort.

Fruksalt-Samarin bör man alltid ha i sitt hem för användning vid behov. Pris pr fl. kr. 2.50 säljes å apotek, hos drog- och färghandlare m. fl.

Cederroths Tekn. Fabrik, Sthlm

Bjud Honom på Gevalia-Blandning.

Alltid det bästa
Alltid lika gott

Hovmanicuristen JEANNE BOMANS

myrrhatinktur, crèmer och puder tillfredsställa de högsta anspråk.

Anv. av H. K. H. Prinsessan Ingeborg.

Begär alltid Vitrum's tillverkningar:

Maltextrakt Vitrum, bästa näringsmedel.
Maltextrakt Vitrum med fiskolja, bästa vitaminpreparat.

Mineralvattensalter Vitrum.

Laxérmarmelad Vitrum, bästa avföringsmedel.

Sodapassiler Vitrum, bästa medel mot halsbränna.

FERROL Vitrum, det kraftigaste aptitgivande och mest stärkande av alla moderna organiska järnpreparat. Synerligen lättmalt, fördrages det av den ömtåligaste mage. Vid blodbrist och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tages av såväl barn som vuxna.

Tillverkas å

Apoteket Vasens Apoteksvarucentrals Laboratorium, Stockholm.

Samtliga preparat finnas på alla apotek.

Färgad kappa

eller bensintvättad kostym (välpressad) ersätter ny. Utföres på 4 dagar. Postadress: Norrköpings Kem. Tvätt, 9 Hötorget, Stockholm. En frakt fri. Avhämtas tacksamt.

Ett Ur Som Gåva.

Som konfirmationsminne är ett gediget armbands- eller fickur från N.K. det bästa man kan ge. N.K:s ur äro av hög kvalitet och anmärkningsvärt billiga.

A/B NORDISKA KOMPANIET

tighet, som det stillsamma barnet icke förut lagt i dagen.

Därför är det nog lyckligast, om föräldrar icke av missriktat ömhetsnit behandla det enda barnet som en ömtålig drivhusplanta. Saknas jämnåriga, äro de vanligen icke svåra att anskaffa.

Hennes sista ungdomsdröm.

(Forts. fr. sid. 432.)

nes vänskap, mynnar försöket ut i bitter resignation: »Fritt är nu mitt hjerta från de qual det lidit för honom; det är förbi. Deltagande blir jag alltid för hans väl och ve, men oberoende är jag dock av honom. Han har försmått min varma tillgifvenhet.»

Våren 1838 behärskas helt av tanken på det åter förestående avskedet från Böttiger. Än en gång skall han styra kosan söderut, Malla har själv bidragit att skaffa honom medel därtill, och girigt njuter hon varje dag, som återstår av samvaron med vännen: »Ack! jag vill njuta dessa dagar — de himmelsblå», skriver hon i mars. Men ej heller dessa korta veckor före skilsmässan får Malla njuta i ro. I det längsta söker hon blunda för de allt tydligare tecknen på Avas och Böttigers kärlek, hon försöker intala sig själv, att hans gamla passion för Charlotte De Geer ännu behärskar honom, men hennes bästa väninnor varna henne för faran och slutligen måste hon själv se den i ögonen. Trots all romantiken har Malla tillräckligt praktiskt sinne för att klart inse alla svårigheter, som stå i vägen för en förbindelse mellan den högvälborna fröken Wrangel och den fattige skalden med hans svaga hälsa och osäkra framtidsutsikter. Och i de stunder, då hon låter förståndet tysta ned hjärtats röst, anklagar hon i sina tankar vännen för att själviskt och hänsynslöst ha missbrukat hennes förtroende. I slutet av april anförtrotter Böttiger henne sin kärlek till Ava, och några dagar senare biktar sig Ava själv: »Kom Ava genast in till mig, och förtrodde mig hyggligt och vackert, hvad jag visste förut. Gud välsigne och beskydde den goda, älskeliga flickan, och lede allt till det bästa både för henne och för honom.»

Så står avskedet för dörren. Den nionde maj skriver Malla: »Sista Italienska lection! Ack Gud! kunde jag hoppas att en gång få se dem lyckliga genom hvarann! Men den osäkerhet, det obestämda af hans hälsa, hans framtid, oroar mig så — jämte det att jag ej rätt litat på hans caractère, hans conséquence. Huru har han varit mot mig? Ojämn, plågsam.» Två dagar senare far Böttiger till Stockholm och därifrån till Tyskland.

Redan i september samma år är han tillbaka i Uppsala. Mycket är nu förändrat. Han bor ej längre kvar i sitt rum i ärkebiskopshuset, och driven av omsorgen om Avas lugn söker Malla kuva sin egen böjelse och så mycket som möjligt inskränka umgänget med vännen. Ännu låter hon dock ibland hänföra sig av sin kärlek. Så skriver hon t. ex. i slutet av oktober 1838: »Bud till Btr — — — Sedan väntade jag med längtan, men ej förgäves, ty oförmodadt kom Carl, och vi talade länge och förtroligt. Han uppläste åter af sina verser som han nu ej gjordt på länge. — Ack det var godt! — — — Avas sång hörde vi i min kammare. — Stackars Carl! — och jag, hvad vågar jag önska för dem?» Och när hon en kväll i slutet av maj 1839 träffar honom hos Atterboms, sviker henne åter motståndskraften: »Carl — — — fattade också min hand och tryckte den så fast och förtroligt att det gjorde

Elizabeth Ardens oförfalskat rena preparat skydda och befrämja hudens hälsa.

Ren? Miss Arden själv avsmakar ofta sin Orange Skin Food för att prova dess fulländade sammansättning och mjukhet. Ett noggrant övervakande, liknande det i ett födoämneslaboratorium, kännetecknar tillverkningen av Elizabeth Ardens preparat. Crémerna äro gjorda av fina oljor, sådana som föreskrivas för medicinskt bruk eller användas vid bordet. De färgämnen som användas för pudret äro vegetabiliska färger, godkända av auktoriteter för användning i födoämnen. Färska ägg giva rika mjukhet. Citronsaff ingår i tillverkningen av Blea-

ching Cream. Crémerna knådas i timal. Ardena Skin Tonic och Special Astringent äro lagrade i månader för att tillförsäkra en jämn sammansmältning.

Intet under då, att dessa preparat äro effektiva. Receptet för desamma är baserat på vetenskaplig kannedom om huden. Elizabeth Ardens behandlingsmetod tillgodoser cellvävnadernas alla behov. Denna metod — renande, stärkande och närande — borde utgöra grunden för en hembehandling varje morgon och kväll. Den kommer att göra Eder hud klar, fast och smidig.

Elizabeth Arden rekommenderar dessa preparat för hudens vård i hemmet:

Orange Hudnäringsmedel (Orange Skin Food). Utbred denna mjuka närande crème rikligt över ansikte och hals varje morgon och kväll. Den utjämnar rynkor och giver huden en jämn yta och ett välvärdat utseende. Utmärkt för ett smalt, färat eller åldrat ansikte samt som ett medel att förebygga färor och hudens förvisnande. Kr. 4.50, 7.—.

Crème mot rynkor (Anti-Wrinkle Cream). En närande och sammandragande crème. Dess mjuka fyllighet beror på att ägg använts vid tillverkningen. Den utfyller fina rynkor och giver huden en jämn och fast yta.

Utmärkt för en eftermiddagsbehandling i hemmet. Kr. 4.50.

Ardena Hudstärkningsmedel (Ardena Skin Tonic). Stärker, ger fasthet åt samt återskänker huden dess vithet. Ett mildt blekande och sammandragande preparat att användas samtidigt med och efter Cleansing Cream för att stimulera cirkulationen samt göra huden klar och ren. Kr. 4.—, 9.—.

Speciellt Astringerande Medel (Special Astringent). Att utbredas över ansikte och hals med små fasta uppåtriktade slag. Lyfter och ger fasthet åt cellvävnaderna, återskänker musklerna elasticitet, utjämnar konturer och drager samman huden. Kr. 9.—.

Elizabeth Ardens Venetianska toilettpreparat försäljas hos:

STOCKHOLM
A.-B. Nordiska Kompaniet

GÖTEBORG
Olivia Pihlström,
Grand Hotel Haglund

MALMÖ
Lejonets Parfymeri

ELIZABETH ARDEN

NEW YORK, 673 FIFTH AVENUE

LONDON W 1, 25 Old Bond Street
BIARRITZ, 2 rue Gambetta

PARIS, 2 rue de la Paix
CANNES, 3 Galeries Feuries

(Eftertryck förbjudes)

Saft för ca 55 öre pr. ¼ buk
med

Saftextrakter
å 1,25 pr. flaska

Garanteras tillverkade av
finaste, friska frukter
A.-B. Rulles Stockholm 3.

Lithinés du Dr. Gustin

rekommenderas av läkare såsom ett förträffligt hälsovatten, att motarbeta äggvita, socker, gikt, reumatismen, njur-, lever-, mag- och tarmsjukdomar samt övriga ämnesomsättningsrubbnings- och korpulens. Att dagligen dricka Lithinés till måltiderna i stället för mjölk eller maltdrycker, är en naturlig angenäm och utmärkt armagringskur (ca 2 kg. pr mån.). Lithinés är en välsmakande dryck, som tillika utgör en betydande inbesparing i hushållsutgifterna. Erhålles endast å apotek, pris kr. 2:75 för 12 lit. paket.

23 öre pr liter.

Berömd över hela världen
och passande vid alla tillfällen är

"MARIE" keksexen

från världens förnämsta kek-
fabrik

HUNTLEY
& PALMERS
READING & LONDON.

Generalagenter för Sverige:
A.-B. O. ANNERSTEDT,
Stockholm.

Praktiska Nyheter!

SLOTTSSENAP

på hushållsglas i 3
storlekar.

KUNGS-ÄTTIKA

KUNGS-VINÄTTIKA

på karaffer.

Äro marknads för-
nämsta fabrikanter.

Guldmedaljer 1924, 1927.

A.-B. UPSALA ÄTTIKSFABRIK

mig godt i själen. Ack Gud! Haf tack för denna ljuft läkande stund.»

Försommaren 1839 bereder sig Böttiger till en tredje Tysklandsfärd, och när han kommer till Malla för att säga farväl, blir detta för henne också avskedet till all glädje i livet: »Gud vare låf! — Det är förbi! — Men med detsamma är också lifligt intresse, liflig glädje, hopp och längtan förbi — allt blir nu grått och ljust.»

Ett år senare, då Böttiger åter sätter sin fot på svensk jord, är han utnämnd till e. o. adjunkt i tyska och italienska litteraturen. Vågarna ha öppnat sig för honom, och trots sjukdom och svårigheter arbetar han ihärdigt för att nå en ställning i livet. Men utsikterna till en förening med Ava Wrangel tyckas alltjämt lika mörka. Om orsakerna har Malla ingenting att berätta, kanske har Avas kärlek ej bestått skilsmäsans prov.

Allt mer och mer lösas banden i Mallas och Böttigers nu tioåriga vänskap. Den impulsiva förtroeligheten, den svärmiska hängivenheten kommer ej igen. I Mallas hjärta lever nog kärleken kvar, men när hon skall ge uttryck åt den, bli orden blott suckar av trötthet: »Jag tänkte på Böttiger», skriver hon sommaren 1841, »men utan smärta — blott som en dröm. Han var min sista ungdomsdröm».

Efter att i fyra år ha suckat i kärlek till Ava Wrangel finner Böttiger bot för sorgen, och trösteskän är Esaias Tegnérns dotter, den vackra och glada Disa. Sommaren 1841 tillbringar han med den Tegnérnska familjen på Gustavsberg (utanför Uddevalla), redan följande år känna hans vänner till hans hjärtas nya val, men först våren 1843 får Malla förtroende härom. Trots att hon själv motarbetat en förbindelse mellan Böttiger och Ava, känner hon sig upprörd över hans känslors ombytthet: »Den böjelse som hänförde honom att 1838 fela i grannlagenhet mot oss alla, var då ej så stark att den kunde urskulda den sorg han då gjorde mig! Mycket bedrog jag mig i anseende till honom! Min största dårskap — mitt bittraste qual»

Även Ava finner nu lyckan i kärleken till Janne af Geijerstam. Böttiger gifter sig, 1845 får han professors namn och värdighet, och två år senare blir han sin svärfars efterträdare i Svenska akademien. Det gamla är förgånget, och en ny tid har brutit in. Den melankoliske poeten och svärmaren ger rum för den lärde romanisten, den glänsande minnestecknaren och mästaren i sonettens behärskade konst.

I denna nya tid känner sig den snart sjuttioåriga Malla glömd och tillbakasatt. Hon omfattas med innerlig vänskap av såväl Böttiger som hans unga, älskliga hustru, men för hennes hjärta är denna passionslösa tillgivenhet för litet, och ofta får hennes nödtvungna resignation en biton av bitterhet. »Oberoende af alla band. Ensam — men lugn i hopp och undergivenhet», skriver hon i maj 1848. Och dock är hon tacksam för de smulor, som räckas henne. Den sista anteckning i memoarerna, som rör Böttiger, är från december 1851. Han har kommit till henne för att läsa det tal han som direktör skall hålla i Svenska akademien: »Godt och roligt att han så kom och meddelade sig. Rörde mig ljufligt.» PAUL FRÖBERG.

Vårvinter.

(Forts. fr. sid. 435.)
vilken hemlig eld, som brann i dessa vackra ögon under den blekta skolpojksmössan, ögon alltför djuptblickande och dystra för en aderton års pojke. Aldrig hade hon sett ögon kunna skifta så snabbt från lju-

SILVO SILVER POLERMEDEL

För rengöring och polering av Guld, Silver, Nysilver, Aluminium, Tenn etc. etc. ... Lätt och bekvämt att använda. Bevarar silvrets skönhet och charm.

Generalagenter:
GUST. F. BRATT & Co GÖTEBORG

RIPOLIN Linoleumfernissa

Över hela världen enkad såsom den förnämsta existerande fernissan. Ripolin Linoleumfernissa är mycket lättstruken och torkar hastigt — struken på kvällen är den torr tills morgonen. Den bildar ett segt, fast skikt med hård, blank och slitstark yta, som icke spricker och icke vitnar, utan bevarar sitt fraicha utseende.

Ripolin Linoleumfernissa mångdubblar mattans livslängd, höjer dess utseende och gör den lättare att hålla ren. Ripolin Linoleumfernissa sparar därigenom husmoderns tid och krafter och ökar rummets trevnad. Ripolin Linoleumfernissa är avsevärt hållbarare än andra fernissor. Följ bruksanvisningen å burken!

Överbliven fernissa kan förvaras i burken utan att förstöras.

Finnes hos varje välsorterad färg-handlare. Begär prospekt, som sändes gratis från

LE RIPOLIN

(avd. 2)

Kungsträdgårdsg. 18, STHLM.
Tel. 5285 o. N. 118.

Advokaten Eva Andén

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund
Herkulesgat. 14, f. d. Lilla Vattugat. 14
Tel. 7575. STOCKHOLM. Tel. 7576.
Specialitet: Familje- och arvssaker, Botredningar och testamenten. Även skriftliga förfrågningar.

**"Avos
gillas av oss!"**

Ty Avos-mangeln sliter ej kläderna, är tyst och lättgående — en idealisk hushållsmangel. Observera Avos-märket å varje mangel! Fråga Eder handlande efter Avos eller tillskriv **AVOS, Örebro.**

VÅRENS förrädiska

och

ostadiga vindar
och väder fräter
på och förstör
Eder hud, där-
för bör Ni dag-
ligen använda

Oatine

och

Oatine

Snow

OATINE är extrakten av Havre med de säregna bitillsatser, som gör varje normal hud så silkes-
len, fin och vacker.

Använd dagligen **OATINE-HAVRE-CRÈME**, den renar, läker och förnyar Eder
hud samt gör den motståndskraftig i alla slags väder, den stimulerar och verkar
astringerande.

OATINE-SNOW gör huden bländande vit och matt och är outhärlig som dagcrème.

OATINE och **OATINE-SNOW** fås överallt i burkar à Kr. 2: 50 samt stor burk
med tredubbelt innehåll à Kr. 5: —. I tuber à Kr. 1: 25 och 2: 50. I lyxförpack-
ning till samma pris.

Begär uttryckligen **Oatine** — Namnet är den bästa Garantin.

Tillerkänd 10 Grand Prix och Guldmedaljer.

THE OATINE COMPANY

London

Ll. Kongensgade 12, Köpenhamn K.
Nederlag i Malmö.

Paris

**Huden är ömtålig efter rakningen —
alla Herrar böra därför använda "Oatine".**

Glad och belåten!

Då husmodern är ute och gör de dagliga uppköpen, känns det skönt att veta att

NATIONAL-KVITTOT för varje köp finnes i handväskan. Det lilla National-kvittot omtalar för henne

var varan köpts
vad den kostat
när den köpts
om den är betald
samt
vilket biträde
som expedierat.

Alla dessa uppgifter hava stort värde då hushållsboken skall föras, eller då en beställning skall upprepas.

AKTIEBOLAGET
NATIONAL KASSA REGISTER
Generalagent Johan Sande
STOCKHOLM

saste grått till outgrundligt, bottenlöst svart. Det var som älvvattnet där nere i vårbrytningens alla oroliga skiftningar. Just nu voro de alldeles mörka — en stor och orörlig pupill av ung och hetsig smärta. Ögonlocken voro en smula rödkantade. Alla Veras små födelsedagsbekymmer voro med ens bortblåsta, nu tänkte hon bara på hur hon skulle få Jan glad igen.

— Hur ä de nu då, sade hon moderligt. Du har naturligtvis glömt dig kvar hela natten över nån dum bok.

— Dum — där sa du verkligen ordet, svarade Jan bittert. Tänk, att en sån liten stumpa som du kan vara så vis! Alla böcker ä dumma, de ä va jag kommit under fund me. Låg för resten och läste Ingersoll till klockan fyra, men han va just inte bättre än de andra, bara svammel om du vill veta.

Inte för sitt liv visste Vera, vem Ingersoll var men det aktade hon sig visligen för att tala om. Hon kände sig mycket okunnig och dum, men det var inte bara hennes fel, det var inte hon som valde sina böcker.

— Jaså den, sade hon vagt. Tack ska du för resten ha för »Elmer Gantry», men ja fick inte läsa den för mamma.

— Inte för mamma — Jan hade med ens tvärstannat, hans mun drog sig till ett hångrin, som knappast var klädsamt. Hellenuppane, hör man på den lilla pullan! Jazza och tänka på kläder, de får du förmodligen, men läsa en riktig bok en gång —! Kan du säja mej en enda förnuftig sak, som vi bytt tio sammanhängande ord om under dessa två månader — nä nämen! För låt, ja glömde, att du ä en barnunge, de såg man ju i förmiddags!

— Jaså, där kom det ändå, nu var det Veras tur att bli bitter och ond. Alla hennes besvikna födelsedagsdrömmar trädde åter tydligt fram i dagen och gjorde sig påmint.

— Ja — ja fyller sexton år i dag å du har inte ens så mycke som gratulerat mej, pressade hon förtrytsamt fram med gråten i halsen.

— Sexton år, ser man på, sade Jan med väl spelad förvåning och med sina aderton års hela förkrossande överlägsenhet — fröken Vera blir hela sexton år!

Men när han såg, att stora heta tårar började fylla de klara flickögonen, ångrade han sig strax. Fast han retades med henne, så var det i alla fall just hennes barnslighet, som dragit honom till henne. Hon var så olik de andra små fullfjädrade nipertipporna, för vilka intet förmodligen var fördolt, så välgörande olik dem och honom själv! Så väl skyddad, så silkesmjuk och fin som en videkvist under snön.

— Seså, sade han hastigt, du ska väl ha en present av mej, välj vad du vill!

Tveksamt och redan halvt tröstad såg Vera upp på honom. I detta ögonblick visste hon, att inga dyrbara presenter i världen kunde gå upp mot en vänlig blick av ynglingen där. Inte ville hon ha några presenter inte — bara den där lilla silverlyran i hans blekta sammetsmössa till ett minne.

— Ge mej lyran, sade hon hastigt, inget annat.

Men Jans min blev åter onådig. Lyran, det var gymnasisttecknet, det var heligt, det skulle sitta, där det satt, från den dag, då det syddes fast på den blå mössan och till den dag, då denna byttes ut mot den vita. Det var farligt, ett dåligt omen att röra den.

— Lyran, sade han kort, den får du i vår, som jag sagt, den kastar jag till dej genom fönstret, då jag tar studenten. Nej, säj någe annat — se här! Du kan sätta den i en ring.

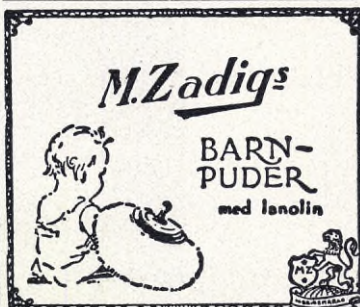
Att finna vägen

till nytta och nöje är ej svårt — då man på lätta avbetalningsvillkor hos våra återförsäljare landet runt kan köpa en så utmärkt velociped som

Crescent

Velocipeden utan like jorden runt.

Velopedaktiebolaget
LINDBLAD
Stockholm
Filialer: Malmö, Göteborg.

M. ZADIG - MALMÖ

H. M. Konungens Hovlev.
Nederlag i Stockholm: Regeringsg. 27.
„ i Göteborg: Chalmersgat. 20.

Smögens Havsbad

Sejour 15 Juni—31 Augusti.

Den idealiska västkustbadorten. Alla brukliga badformer. Vitsordad hygien. Honetta priser. Läkare på platsen.

Förfrågningar besvaras direkt av

BADKONTORET,
Smögen. Telefon 43.

Vävskedar,

Solv, Skyttlar, Spännare, Bobiner, Varpor samt övriga vävredskap för hemslöjd köpas fördelaktigast från
John A. Thulin & C:o Vävskedsfabrik,
Norrköping. Tel. 393. 670.

Filtar och Schalar

absolut största sortering och billigaste priser i Arvika Spinneri Affär, Oxtorgsgatan 9 A, Stockholm. Tel. 163.

Bensintvätta

överrocken hos Saltsjöbadens Kem. Tvätt, Sthlm.

Verkligt Hygienisk dambinda Tillverkas sedan 20 år i Sverige endast av Göteborgs Kem.-Tekn. Fabr., Göteborg Försäljes i Sjukvårds-, Parfym- & Vitvaruaffärer. Engros hos Gustaf Hjelm & Co., Regeringsgatan 44, Stockholm.

Och utan betänkande rev han sin nål ur kravatten och räckte henne den. Det var en gammal fin nål, som han fått av sin far, med en liten diamanter i svart infattning, en långt dyrbarare present än den lilla nötta silverlyran. Troligen var han den ende i skolan, som hade en sådan nål och den skulle säkert bli vacker som ring. Men ändå ville Vera inte ha den. Dunkelt föresvåvade henne ur smyglästa romaner, att inga fina damer brukade ta emot riktiga smycken av herrar. Förresten, när hon tänkte på, hur vördnadsfullt och högtidligt kusin Hans kommit upp med sin dumma tårta, medan Jan — —

— Nej tack, sade hon stelt, behåll du din nål!

Då märkte han, att hon verkligen var stött, och försökte gottgöra det på sitt burdusa, tafatta pojkmåner.

— Nå, än böckerna då, sade han ivrigt och försonande. Du får alla mina böcker och ja har en hel hop riktigt fina, må du tro!

Böckerna — — nyss hade han sagt, att de voro dumma. Bara det, som var värdelöst för honom själv ville han ge henne — — för att hon själv var dum och värdelös förstås. Det här var nästan värre än tårtan! Och de nyss tillbakaträngda tårarna hotade på nytt att stiga upp över sina bräddar.

Jan råkade emellertid få se dem i tid denna gång, ja, han såg plötsligt något mer. Var det det trolska, flyktiga vårvinterljuset, som föll över hennes uppåtvända flickansikte eller var det något annat? Skymningen hade allt mera övergått i dunkelblått och där bortom bron, dit de vandrade framåt, stod den röda solnedgångsglansen som ett nytänt valborgsbål. Dess varma sken föll på hennes vita flickkinder och gjorde dem blossande heta, föll på hennes röda, halvöppna mun.

Hon borde inte, han nändes ej — — men innan han hunnit besinna sig riktigt, hade han redan fattat flickan varligt om livet och kysst henne. Hennes smärta gestalt böjde sig smidigt och villigt in mot honom, men hennes kyss var skygg och sval som vårvintern själv. En kyss, så lätt och kort som en yrvaken vindils snuddande mot den stängda rutan, men ändå den underbaraste av alla — — den första!

Stumma stodo de sedan några ögonblick med händerna på varandras axlar och sågo varandra in i ögonen. Ett par mörkblå, skiftande, misstrognas pojkögon, bräddfulla av all ungdomsårens själskamp, och ett par troskyldiga, blå flickögon, ännu dimmiga av barnadrommar, som för första gången riktigt sågo in i varann. I en ny och underbar värld, där de hädanefter skulle vara ensamma.

Vem är du och vad vill du mig, tycktes dessa unga ögonpar fråga varandra i aningsfull och tveksam oro.

Men våren hade ännu inget svar att ge. Och så började de åter gå hemåt, blygt hållande varandra i hand.

Utanför Veras port ville Jan åter kyssa henne, men hon väjde undan. I stället lade hon stilla sina armar om hans hals och såg på honom. På hans vackra ögon, som hon inte förstod, på hans mun, som redan var så underligt fårad som av en brådmogen sorg och som kysst hennes sexton år till liv. Den kyssen fick han inte ta ifrån henne redan med en ny. Men i stället strök hon sakta med lillfingret över munnens fåra, en gång, två gånger, och sprang så in till sig.

Men när hon väl låg i sin smala säng med handen, som han hållit i sin, tryckt mot sin egen blossande flickmun, kände hon plötsligt, hur tårarna vällde fram och inte läto sig hejdas. Djupt, djupt inifrån hennes väsens innersta källor stego de och ryckte allt med sig, det var som en islossning. Som en djup och omätlig sorg utan namn och orsak, en sorg över något oåterkalleligen förlorat, och en omedveten aning om livets svekfullhet, då det gällde att infria dess vackraste löften. Och därutöver alltjämt denna unga, bleka, trånande vårvinterhimmel med sina klara, blixtrande stjärnor, så nära jorden som aldrig förr!

Länge låg hon så och snyftade utan att veta varför och inte ens den lilla nymånskaran, som plötsligt gladlynt blänkte till i fönstergläntan, kunde trösta henne. Hon tyckte, att den bleknat, även den, att den liknade det sönderbrutna hornet av en silverlyra i himlens dunkelblå sammet.

Och i ett omedvetet behov att förklara och försvara sin egen fåniga och omotiverade gråtmildhet, sade hon plötsligt, högt och trumpet:

»Ja' fick den inte i alla fall — ja' fick inte lyran!»

Minuten därpå sov hon tungt och drömfrött med handen tryggt under kinden.

Därutöver stod himlen drömbå och frusen hela natten lång och väntade in morgonen med sol och smältande isar.

Brist på mjäll

TORRT
FETT
EXTRAFETT

$\frac{1}{2}$ flaska 3: 50
 $\frac{1}{2}$ flaska 2: 25

klagar ingen över, men tyvärr tar man inte heller förekomsten av mjäll så allvarligt. Men mjäll är ett tecken till att håret hotas med förödelse. Vill Ni behålla Ert hår, skydda det mot mjäll och andra parasitära hårsjukdomar, börja då innan det är för sent använda

Det ledande världsmärket:

Dr. Dralle's Birkenwasser

PARFUMERIE GEORG DRALLE, STOCKHOLM

F. Pauli's äkta Liljemjolk-Crème

skänker Er hy skydd och skönhet.

Redovisning.

Till "Hjältinnan i det tysta" har sedan föregående redovisning inkommit ytterligare:

Trspt Kr. 194:—	
En öländska	10:—
E. Rydberg, Malmö	10:—
Okänd	10:—
T.	50:—
A. S—t, Växjö	10:—
T—a L—n, Halmstad	10:—
F. S., Stocksund	10:—
Dagmar, Kalmar	2:—
Ebon	2:—

Kronor 308:—

Insamlingen avslutas härmed.

IDUNS SKÖNHETSINSTITUT

Mager hals.

N:r 29. Min hals har blivit så mager, att jag drar mig för att ha urringade klänningar. Finns det något att göra åt saken?

40-åring.

Svar: Förmodligen är det ej bara halsen, som är mager utan även kroppen för övrigt, varför ni bör laga att ni ökar i vikt genom att äta fettbildande saker. Men för att fylla ut "saltkaren", om sådana finnas, bör ni ett par gånger om dagen göra följande djupandningsrörelse: Sätt händerna i sidorna, höj er på tå just som ni drar in andan djupt genom näsan. Håll andan medan ni långsamt räkar till 15, andas sedan kraftigt ut genom munnen och sänk er ned på hälar. Rörelsen upprepas 10 gånger å rad framför öppet fönster.

Misspnydande skaggstrån.

N:r 30. På senare tider har jag fått ett och annat skaggstrå på hakan, vilket är mycket misspnydande. Hur skall jag få bort dem?

Vanda.

Svar: Det enklaste och minst omständliga är att rycka bort håren med en pincett. Proceduren göres om när stråna åter visa sig.

Diverse frågor.

N:r 31. 1) Finns det något medel mot knotttriga armar.

2) Mörka streck under ögonen. Ligger mig tidigt och är ute mycket. Kan därför ej förstå hur dessa uppkommit.

3) När jag var liten bet och rev jag ofta på naglarna. Så att dessa äro fula och kantiga. Huden omkring är skorvig och svullen. Kan Idun ge mig ett råd hur de skola bli hela och fina.

4) Hur få svarta och tätta ögonbryn på enklaste sätt.

Ung fru.

Svar: 1) Tvätta armarna med het och stark såplösning, varefter ni, medan de ännu äro våta och löddriga, försiktigt gnider dem med en slät pimpsten. När armarna sedan äro torkade gnides de in med någon fet hudcrème el-

HEMTREVNADSRÅD

Av möbelarkitekt Eduard Rasch.

Överdrag, ramar och dukar.

Fråga: 1) Äger en ottoman med skarlakansrött överdrag (ylle), som emellertid ej passar till den

blågrå klädseln å övriga möblerna i Karl-Johans-stil. Kan överdraget omfärgas i överensstämmande färgton — och hur bäst? I nekande fall — är det nödvändigt vid inköp av nytt täcke att hålla sig till rent blå färg (tapeterna äro även blå med svaga röda instänk), eller kan även andra färgblandningar tälas, endast den blå är dominerande.

2) Hurudana ramar passa bäst

till färglagda fotografier från 1850-talet? Förut befintliga (ursprungl.) äro banala guldramar med en tunn träskiva som skydd och stöd å baksidan. Passa smala sådana (5 cmtr.) i björk med eller utan ebenholtz-kvadrater i hörnen?

3. Vad slags dukar passa bäst till klaff- och ovala fönsterbord i flammig björk, Karl-Johans-stil?

Moiselle.

Svar: 1) Ett rostgult överdrag vore ett värmande och vackert inslag i detta annars helt blå rum. Försök även få in den rostgula färgen i t. ex. lampskärmar. Det skarlakansröda överdraget kan ej omfärgas till rostgult.

2) Att döma av den befintliga träskivan torde guldramarna vara de ursprungliga. Skola litografierna användas i ovannämnda rum, är det säkert lämpligare slopa guldramarna, då rummet ju förut ej är stilenligt inrett. Bättre få någon mörkare ram som harmonierar med möbel och tavla. De av Eder nämnda björkramarna användes omkr. 1830.

3) Dukar av mönstrad enfärgad brokad eller enklare stoffer i färger, som harmonierar med rummet, helst utan broderi.

Gardinuppsättning.

Fråga: Vilken gardinupphängning är vackrast i rum med mycket breda och låga fönster: att hänga gardinerna i ringar på mäsingstång eller med ett rynkhuud fästa dem direkt på övre fönsterkarmen. Böra gardinerna endast nå till fönsterposten eller hänga nedanför denna?

Matsalen, 7x5 m lång, mycket solig, 4 m. Brett fönster; ljus björkmöbel, blått möbelyg med smala lila ränder; matta, blå, lila, grå, grön; gråbeige tapet med blå och lila figurer.

Hurudana gardiner (eventuellt även fördragsgardiner) lampa, dukar?

Fru i villastad.

Svar: Fäst gardinerna på en gardinbräda. Det är oftast vackrast, att låta långgardinerna nå till golv. En rynkad kappa eller slät lambrequin c:a 25 cm. Rynkhuud eller band upptill, och med en 2 cm. luggfrans i kanten.

I matsalen blå gardiner med svagt gråbeige fördragsgardiner. Lilafärgade lampskärmar samt grå dukar med blå luggfransar, eventuellt med applicationer av blommor i lila, blått och grönt, klippta ur cretonne.

ANVÄND BRÖSTHÄLLARE.

Vi ha alltid senaste nyheter och största urval.

TRIUMPH.

Förtjusande Brösthällare av randig silkestrikå ... Kr. 2: 25
Samma modell i batist
Kr. 1: 35

30624

Välsittande lång Brösthällare för såväl smärta som korpur-lenta damer, går till midjan, snöres bak.

i batist Kr. 3: 25
i brokad „ 3: 75

HERMELIN.

Särdeles välsittande Brösthällare av fin rosa trikåväv

Kr. 2:—

Samma modell i prima silkestrikå Kr. 6: 50

OBS! Till landsorten mot postförskott + porto.

Butterick's
MÖNSTERAFFÄR

Drottningg. 57. Stockholm.
R. T. 17 26. Norr 14 10.

Giv barnen **PIX** Den skyddar mot förkylning.

VID TRÖG MAGE

och förstoppning äro

Hvita Björnens

FRANGULA-PILLER

av bästa och säkraste verkan. Fullkomligt oskadliga. Inga som helst biverkningar. Användas å sjukhus och klinikcr. Fås å alla apotek i askar å 40 piller.

Ansträngande sport

av vad slag det vara må, medför många faror för Eder hud. Ni transpirerar, sol, luft och regn såväl som damm och smuts skada Eder hy. Särskild uppmärksamhet och noggrann vård är nödvändig för att skydda Eder hud mot skada och orenhet. Av största vikt är därför Edert val av tvål och här uppfyller vår Kaloderma-tvål alla anspråk, man kan fordra, för värden även av den mjukaste och känsligaste hud.

KALODERMA TOALETT-TVÅL

F. WOLFF & SOHN

Gott poröst bröd

ger en väl genomarbetad deg. Marta gör knådningen bättre än för hand och på betydligt kortare tid. Synnerligen lämplig för färs- och korvmetar. Köp

Norrahammars Degknädningsmaskin MARTA

Pris från Kr. 20:— i järn- och bosättningsaffärer.

NORRAHAMMARS BRUK,
NORRAHAMMAR.

Broschyr
sändes gratis
och franko.

Unga, spänstiga flickor

tycka om att cykla. Det är en härlig, stärkande sport. Överallt ha de användning för sin cykel. I staden till skolan — på landet till posten, till badet, i skogen, ja, vart de skola ha de bruk för den.

Den bekväma körställningen och lätta gången värdesätta flickorna särskilt — och göra klokt i att välja en velociped från

WIKLUNDS

Sveriges Nya

Förmögenhetskalender

(Sveriges städer och landsbygd). Enskilda personers förmögenhet (50,000 kr. o. däruöver). Restupplagan utförsäljes kr. 4:—, portofritt. (Kost. 7 kr.). Utsåld i bokh., exp. endast direkt från exped. SVERIGES NYA FÖRMÖGENHETSKALENDER, Stockholm 16.

DAMERNAS PERSONLIGA SMAK

tillfredsställes bäst vid inköp i en specialaffär, som har det största urval och tillfölje sin specialité även lägsta priser. Därför bör varje dam köpa sina underkläder, korsetter, strumpor och handskar i Twilfit, som just specialiserat sig på dessa artiklar.

Tel 758 54
758 53

TWILFIT

Nybrogatan 11
STOCKHOLM

ler med blandningen sprit, glycerin och rosenvatten. Behandlingen upprepas dagligen eller så ofta det är nödvändigt.

2) Det mörka under ögonen kan vara ett sjukdomssymtom, varför ni gör klokt i att rådfråga en läkare.

3) Först och främst måste ni avhålla er från att med fingrarna vidröra nagelrötterna och naturligtvis ej riva bort det trasiga eller skrovliga. Det svullna går bort, om ni en tid lägger på omslag med Burows lösning. När svullnaden givit sig bör ni varje dag med en nagelpinne av ben eller trä försiktigt nedskjuta hudvecket kring naglarna, det s. k. nagelbandet. Men för att ej skada detsamma måste fingrarna en stund förut hållas i ljumt tvålvatten med litet borax i. Efter klippingen av naglarna måste dessa filas kring kanterna med ett nagelspån av sandpapper.

Vill ni sedan så småningom ha naglarna riktigt fina, bör ni låta behandla dem ett par gånger med sakkunnig manicure för att sedan själv fortsätta därmed en gång i veckan.

4) Det bekvämaste är att för fara såsom angives i svaret på frågan 25 i n:r 13.

Fuktiga händer.

N:r 32. Plågas av fuktiga händer. Är nervös, och ju mer jag tänker på detta obehagliga — fuktiga händer — desto värre blir det. Samtidigt bli de kalla och blåfrusna. Undrar om det finns något effektivt medel?

Prenumerant i många år.

Svar: Försök att inte tänka på händerna och för övrigt råda bot på er nervositet. — Se svaret på en fråga under rubrik Handsvett, nyligen införd i n:r 13.

Att om aftnarna hålla händerna i hett alunvatten är ett medel för kalla och fuktiga händer, som kan användas tillika med ovanstående.

Fru Skönhetsdoktorn.

Scen och Film

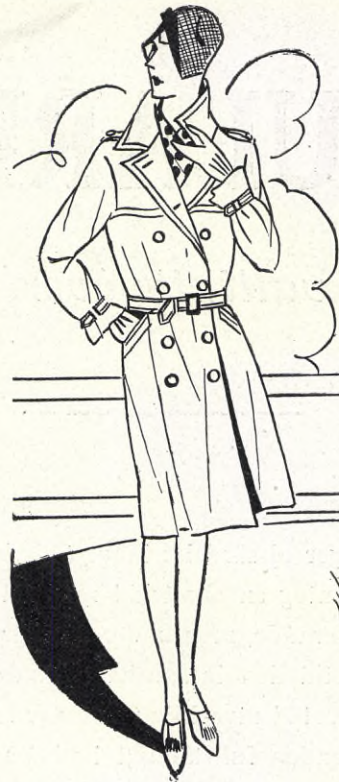
"Faust" på Dramaten — nej, Faust ska man läsa, i ensamhet inne på sin kammare. Och helst hoppa över stycken av innehållet, som höra svunna tider till, och endast stanna vid de sköna, djupa diktarorden däri.

Ingen annan än Anders de Wahl kunde väl ha gjort denna monumentalroll, men det förvånar att den lockat honom, ty ur scensynpunkt är den föga intressant och givande. Det blir mest deklamation, som de Wahl visserligen utformar glänsande. Och särskilt som den gamle Faust grep och skakade hans framställning oss många gånger. Ivan Hedqvist gjorde en lustig, ironisk galgfågel av Satan — man har roligt både av honom och rollen. Märtha Ekström är ingen Gretchentyp, hon är en intelligent, kraftig, modern konstnärinna. Dock, hon hade utarbetat sin roll med all omsorg, så att man till slut glömde bort att hon inte passade för den.

Uppsättningen förvånansvärt fattig och fantasilös.

*

Det europeiska filmfolkets ideliga gnatande på amerikansk film ha vi i våra stilla tankar aldrig tyckt om. Det smakar av "surt, sa' räven om rönnbären". Ty även om amerikansk film liksom amerikanismen över huvud taget har sina baksidor förefaller det som européerna hade föga anledning

Trench- rocken

är idealplagget just nu för promenaden såväl som för sportutflykten. Vi erbjuda den i ett flertal färger och i olika utföranden från Kr. 29:— upp till 150:—.

För barn Kr. 15: 50.

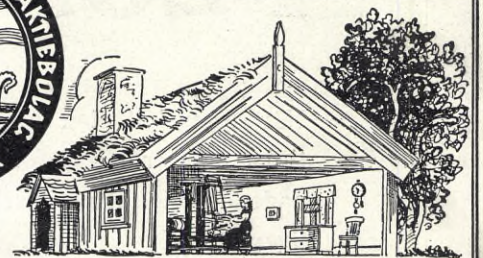
Till landsorten mot
postförskott.

Paul U. Bergströms A/B

NORR 13 Hötorget 13. SÖDER 54 Horngatan 54.
Drottninggat. 74. (Mitt för Ad. Fr. Torg)

Behåll i minne:
begär Marks linnet!

Bästa linnet nu som förr

kommer från Kungsäter, Marks härad. Modern storindustri har framväxt ur den uråldriga hemvävningen, men varan är alljämt marknadens främsta. Marks linnevaror äro klätesfria, och behålla därför efter tvätt samma fasthet och förnäma utseende.

MARKS

HANDDUKAR och DUKTYGER.

MARKS LINNEMANUFAKTUR AKTIEBOLAG, KUNGSÅTER

IDÉA

Använd YvY Flytande Shampo

vid tvättning av håret, det renar och uppfriskar hårbotten, giver håret sin naturliga färg och skönhet.

A/B YVY-FABRIKEN-VSTAD

POPULARITET

genom kvalitativ överlägsenhet.

Den tid ligger ej särdeles långt tillbaka, då särskilt Frankrike intog en obestridd rangställning på tvåindustrins område, men under de sista 20 å 25 åren har emellertid den inhemska tvåindustrin genomgått en storartad utveckling och står för närvarande i alla avseenden fullständigt i nivå med det bästa utlandet kan prestera.

Den första, som med verklig framgång lyckades bryta de utländska kvalitetstvålarnas dominerande ställning på den svenska marknaden, var

FLORODOL.

När Florodol tvålen för mer än tvenne decennier tillbaka efter långa förberedelser infördes i marknaden, hade den visserligen att utstå en synnerligen hård konkurrens. Men med en snabbhet, som var ägnad att förvåna och som endast kan tillskrivas tvålens utmärkta kvalitativa egenskaper, lyckades den det oaktat tillvinna sig en allt vidsträcktare popularitet. Varje år har alltsedan dess inneburit nya framsteg för Florodol, och dess konsumtion i grafisk framställning företer en ständigt stigande kurva.

Florodol representerar de nyaste forskningsresultaten och de senaste tekniska erfarenheterna på det kosmetiska området. Att köpa importerad tvål måste därför betraktas som alldeles onödigt, alldenstund, vi upprepa det ännu en gång, Florodol står på toppen av modern produktion och med rätta kan betecknas som kvalitetstvålarnas främste exponent.

PARFYMERI
FLORA

Använd
svensk tvål

Använd
Florodol

Olga Tschechowa i "Leve livet".

att sätta sig på sina höga hästar och försöka förneka att Amerika gjort en stor filminsats, som all världen är dollarlandet tack skyldig. Många både förnåma och beundransvärda filmer ha amerikanskt märke. Alltså ha vi alltid tyckt att de europeiska filmherrarna borde handla lite mer först och prata lite mindre både då och sedan.

"Leve livets" regissör E. A. Dupont, pappa även för den utmärkta filmen "Varité", har visserligen också brett ut sig i stora ord i intervjuer, men han har därtill gjort en bra film. "Leve livet" är en av de bästa filmer vi sett. Diskret och svår-gripbar som livet självt ibland, hård och mjuk om varann. En ganska trolig historia, skickligt psykologiskt utformad, framförallt i filmens första del, som är bäst. Det hela tekniskt och modernt välgjort. Kultiverat, personligt.

Bäst av allt är dock Olga Tschechowa i huvudrollen som den stora revyprimadonnan och modern. Mästerlig. Vilken typ, vilken skådespelarkonst, vilken fullblodig kvinnlighet!

Bör alltså ses av alla filmvänner.

*

Den som inte kom sig för att gå eller inte fick plats på den italienska marionetteatern, Teatro dei Piccoli, som gästade Stockholm, är det synd om. Den har gått miste om en förstklassig upplevelse. Nog sagt. För nu är det ju för sent att gå dit. E. N.

FRÅGOR OCH SVAR!

Fosterbarn.

Fråga: Om en person, fosterbarn till en familj, önskar vid myndig ålder få — och det med respektive familjemedlemmars önskan och goda vilja — antaga samma namn som fosterföräldrarna hava, huru då förfara? Måste ansökan i vanlig ordning in till Länsstyrelsen? Eller är detta ej behövt?

Om så är, att ansökan skall sändas in till vederbörande, huru stor är den kungörelseavgift, som skall insändas samtidigt med ansökan?

Adoptera i vanlig ordning går väl icke, då "klienten" är myndig? Ovis.

Svar: Om era fosterföräldrar vilja adoptera er, går det mycket bra fastän ni är myndig, och då faller eder namnet också till, ty vid adoption erhåller den adopterade utan vidare fosterföräldrarnas namn.

Fråga: Var bor man bra och billigt i Malmö? "Resande".

Svar: Malmö Hospiz, Engelbrektsg. 11, är ett välrekommenderat hotell med all modern komfort. Rum från 3:75. Tel. 2514 0. 3335. (Annons)

Där ligger något under,

att

PARADISMADRASSERNA

vunnit en så stor framgång. Förklaringen är den att allt stoppmaterial sorteras, renas och decinificeras å egna moderna specialfabriker.

Paradismärket står därför i en klass för sig.

Tillverkas av:

J. Svensson & Bourghardt

GÖTEBORG.

Fjäderrenseri, Tagelspinneri, Täckfabrik. Erh. i varje möbel- & sängklädersaffär.

Bröllop.

Fråga: Vi skola ha ett stort bröllop på ungefär 70 personer. Vår sal är emellertid ej större än att den rymmer 50 personer och alltså måste vi duka i angränsande rum ett bord för 20 personer. Nu undrar jag var tärnor och marskalkar skola sitta?

Toto.

Svar: Lämpligast vore väl i så fall att tärnor och marskalkar sitta i det angränsande rummet.

Ett annat sätt är att taga smala bord och duka ett enda, som fortsätter genom dörren till angränsande rum (om det ligger i lämplig fil). Och om dörren ej är nog bred för de serverande att cirkulera, kanske det finns en annan väg, på vilken de kunna komma in i detta rum.

Plastik och Rytmik.

Fråga: Skulle Idun vilja uppvisa mig om några ställen i Tyskland där det under sommaren givnes kurser i plastik och rytmik. Aina.

Svar: Det finnes ju utmärkta skolor på många ställen i Tyskland, men då ingen särskild ort är uppgiven i frågan, gör ni bäst i att tillskriva *Blensdorfs Schule, Elberfeld*, där alla önskvärda upplysningar kunna erhållas. Eller ock kan ni skriva till Institutet Jaques—Dalcroze, Konserthuset, Stockholm, där ni även torde få goda upplysningar.

Psykoterapi.

Fråga: Var god besvara under rubriken "Frågor och svar" följande fråga. Namn och adress å läkare i Stockholm o. landsorten, som behandla nervsjukdomar, med psykoanalytisk metod? Hur lång behandlingstid i allmänhet? Honorar? "Linköping".

Svar: Se i Förteckning över i Stockholm praktiserande läkare under rubrik Psykoterapi. Ni finner där flera läkare, som utöva metoden i fråga. — Behandlingens längvarighet bestämmas av läkaren och priset rättas sig därefter. Läkarförteckningen utlämnas gratis å apoteken.

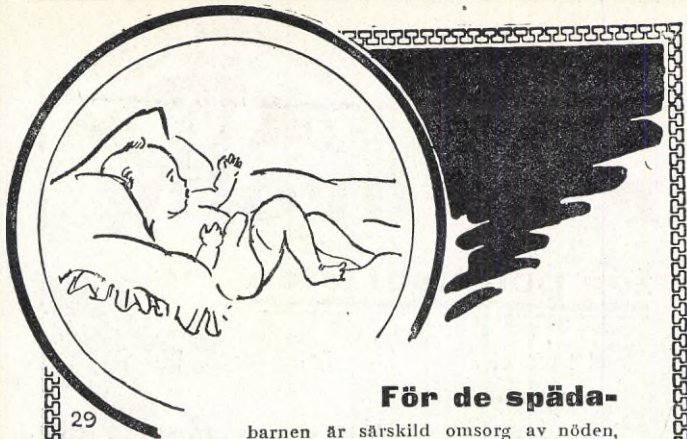
Middagsbjudning.

Fråga: Min mor och jag har under vintersäsongen varit bjud-

MIRAKEL DAMERNAS FAVORIT-tvättmedel för silkeskläder och strumpor.

Piska

och Renovera MATTORNA vid Saltsjöbadens Kem. Tvätt.

För de späda-

barnen är särskild omsorg av nöden, därest man vill undvika hudlöshet och irritation, som lätt uppkommer och gärna förvärras genom värmen från den myckna beklädnaden. Det bästa man kan göra, är att använda Chesebrough's Vaseline och man smörjer då rikligt före badet och efter badet änyo ett tunt lag på de ömtåliga ställena, varvid man måste se till att man får den rena naturprodukten,

CHESEBROUGH'S
Vaseline

(uttalas Tjilhsbros)

Endast garanterat äkta i originalförpackningar med klöverblads-varumärket.

KAFFE

Den rätta sammansättningen ger den rätta kaffesmaken. Smaken på våra kaffeblandningar kommer Ni att tycka om.

PRISLISTA:

Nr 0	pris pr kg. kr. 5:90	Nr 2	pris pr kg. kr. 3:90
" 1	" " " " 4:80	" 2 B	" " " " 3:60
" 1 B	" " " " 4:40	" 3 (riobl.)	" " " " 2:95

4 1/2 kg. franko mot postförskott mindre partier plus porto.

NORDISKA KOLONIAL-KOMPANIET
Odengatan 15 - Stockholm.

SYDSVENSKA BANKEN

Inbetalt aktiekapital Kr. 34,000,000:—

Huvudkontor: *M a l m ö*

Kontor i Stockholm: Drottninggat. 2 och Götgat. 31

Fullständig bankrörelse.

LÄMPLIG PRESENT

**"SVENSKA KVINNAN
GENOM SEKLEN"**

10 FÄRGTRYCKPLANSCHER

INBUNDEN MED AV KONSTNÄREN KOMPONERAD PÄRM (BEGRÄNSAD UPPLAGA)

KR. 5:—

PORTOFRIIT MOT INSÄND LIKVID I POSTANVISNING
IDUNS EXPEDITION - STOCKHOLM

na till ett flertal familjer. Vi ville nu återgälda dessa bjudningar, men då jag under senaste tiden varit klen, anser jag mig ej kunna ordna det i vårt hem, ty det skulle vara 30 personer, och i en småstad är det ganska stora anordningar. Kan det anses oartigt eller opassande bjuda våra gäster ut till middag på en av stadens finare restauranter. Det är ingen överordnad, alla ha tidigare varit hemma hos oss. Fru Hulda.

Svar: Det kan varken anses oartigt eller opassande, tvärt om tycka de flesta att det är ett extra nöje att komma på fest på en restaurang. För övrigt kunna de ju få veta orsaken.

Modefirmor.

Fråga: Vore tacksam om jag genom Idun kunde få veta namn och adress på några bra modefirmor i Paris där man kan få köpa eleganta klänningar för sommaren. Tänkte nämligen skicka efter kataloger.

Prenumerant av Idun.

Svar: Det är endast de stora varuhusen i Paris, ej de exklusiva modefirmorna, som utsända kataloger. Dessa kunna rekvireras från Grands Magasins du Louvre, Grands Magasins de La Fayette, — om detta stora och populära varuhus, se annons sid. 432 — Bon Marché, Grands Magasins du Printemps, m. fl.

Insändare av juridiska frågor göras uppmärksamma på att dylika spörsmål besvaras under särskild rubrik mot en avgift av 2 kr., som lämpligast erlägges medelst frimärken.

BREVLÄDA

RED: S BREVLÄDA.

Förf. till "Stora andar". Avböjes tacksamt.

"Elisabeth." Tack, men för tillfälligt till karaktären för Idun — och den sista dikten för omen.

Förf. till "Väntan". Vi har tyvärr alldeles för många värdiker för denna korta vår.

Bebbe. Vi ha dömt och kunna därför varken trycka eller förkorta.

Förf. till "Gerhard" och "Olle Lans". Lämpar sig ej för Idun. Insänd porto för retur.

Rosa har tänt valborgsmässaöld.

Smutsig, sotig, svart som en smed Rosa stod på Skansen den sista april.

Rosa måste här som alltid vara med, då våren hyllas, just när den kommer till.

Imu
(Immuna Ägg)

Alltid
**Färska
Ägg**

direkt från skafferiet.

Sedan äggen legat i "IMU" 1 à 2 månader, kunna de

obehindrat upptagas från källaren och placeras torra i skafferiet, där de hålla sig friska i månader. Ägg, inlagda i "Imu", smaka som färska ägg. Kunna även kokas.

**"IMU Er räddning —
vid ägginläggning!"**

INTYG:

Avskrift.

Aktiebolaget Imu, Stockholm.

Härmed har jag äran intyga, att jag i mitt hushåll använt äggkonserveringsmedlet Imu.

Äggen nedlades i april 1927. Upptagningen av äggen började på förhösten s. å. och har sedan fortsatt i mån av behov. Imu har **motsvarat alla förväntningar.**

Äggen, som använts till löskokning, stekning, bakning och till all matlagning, där ägg ingår, ha befunnits vara **likvärdiga med färska ägg. Intet ägg har haft vare sig skämd lukt eller smak, och gulan har med lätthet kunnat skiljas från vitan.**

Undertecknad kan därför till alla husmödrar rekommendera äggkonserveringsmedlet Imu såsom det i marknaden förnämsta och bästa.

Stockholm d. 10. I. 1928.

Med utmärkt högaktning

Ruth Nissing
Fru

Bevittnas:

D. Lindblad. A. M. Ericsson.

UNDETECKNAD NOTARIUS PUBLICUS. BEVITNAS
HÄRMEDE ATT FÖRESTÄNDE AR RÄTT ÅSKRIVET
STOCKHOLM DEN 11 Mars 1928

Ensamförsäljare för Sverige:

BARNÄNGENS TEKNISKA FABRIKERS A.-B.

Lissado Crème

FET OCH TORR

Framställd enligt anvisningar, vilka grunda sig på mångåriga erfarenheter, gjorda av

MED. D:R. CRONQUIST.

Lissado-crème, fet, rekommenderas till dagligt bruk såsom ett ofelbart medel att återgiva slapp och rynkig hud sin naturliga smidighet, fasthet och färg, såväl som dess härmed förbundna naturliga motståndskraft mot skadliga inflytelser. Röd och narig hud återställes fullkomligt och på grund av crèmes framställning efter strängt fysiologiska principer befordras i hög grad sårhäkning, samt verkar crämen ofta mycket välgörande vid frostsador.

Lissado-crème, torr, kan användas vid alla tillfällen då den feta crämen visat sig fördelaktig. Den är sammansatt enligt samma principer och skiljer sig från den feta crämen däri genom, att den efterlämnar en torr hudyta som även utgör ett gott underlag för puder.

Tillverkare: Selanlaboratoriet vid A.-B. Kristallin, Malmö.

Var ej orolig

för potatisbristen

Utmärkt ersättning här-
för finnes nämligen uti
våra förstklassiga
hygieniskt till-
verkade och
välsmakande

MENTHOL med EUCALYPTUS

**För desinfektion av mun och svalg.
Mot förkylning och för rökare.**

FÅS ÖVERALLT à 25 ÖRE PR ASK.

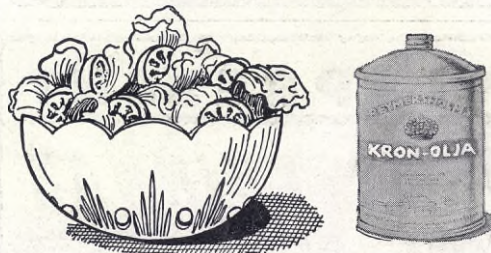
Grönsallad med tomater

tillredd med

REYMERSHOLMS KRONOLJA

är en både hälsosam och billig
rätt och bör under sommartiden
varje dag ingå i mathållningen.

Vitaminer förekomma rikligt i sallad.

Recept å Grönsallad med tomater:

4 salladshuvud. $\frac{3}{4}$ dcl. vinaigre, ättika
Några tomater. eller citronsaft.
 $\frac{3}{4}$ dcl. kronolja. Salt, vitpeppar, socker.

Beredning: Salladen sköljes och klappas väl in i en handduk och skäres i strimlor, helst med försilvrad kniv. Tomaterna skäras i klyftor o. blandas m. salladstrimlorna.